DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 42. Czwartek, 9 (21) Lutego. 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,
dnia 8 (20) Lutego.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rs. 5,571 kop. 38, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. Józefowi i Florentynie *Wituskim*, właścicielom dóbr Ryczyska, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Łukowskim, Gminie Miastków, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 516, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. Justynie *Stanisławskiej*, właścicielce dóbr Grabieniec, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Turekskim, Gminie Wrząca, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 8,572 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego) r. b. Florentynie *Czaplickiej*, właścicielce dóbr Sławno, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Radomskim, Gminie Wolanów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 11,738 kop. 55, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. Ferdynandowi *Zajączkowskiemu*, właścicielowi dóbr Rosławowice, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Rawskim, Gminie Biała, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,921 kop. 61, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. Wincentemu *Krasińskiemu*, właścicielowi dóbr Siemieniczki, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Kutnowskim, Gminie Wojszyce, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 3,094 kop. 61, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 7 (19) Lutego r. b. Kajetanowi *Karwowskiemu*, obecnie *Górskiemu*, właścicielowi dóbr Żrobki, położonych w Gubernji Suwałkskiej, Powiecie Augustowskim, Gminie Netta, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,922 kop. 22, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 7 (19) Lutego r. b. Karolowi *Rościszewskiemu*, właścicielowi dóbr Kosiny-Stare A, B, C, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Kosiny-Stare, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,749 kop. 5, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. Romanowi *Dowbór*, właścicielowi dóbr Garbów, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Sandomirskim, Gminie Dwikozy, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,733 k. 54, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. Witoldowi *Pniewskiemu*, właścicielowi dóbr Ziomaki, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Radomskim, Gminie Orońsk, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 7,720, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. *Pieniążkowi*, *Matuszewskiemu*, *Lemańskiemu* i jego trojgu dzieciom, właścicielom dóbr Główno, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Brezińskim, Gminie Bratoszewice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 33,395 kop. 98, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 7 (19) Lutego r. b. Konstantemu *Siemiątkowskiemu*, właścicielowi dóbr Górka-Pabjanicka, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Łaskim, Gminie Górka-Pabiańska, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 5,424 kop. 89, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. Kazimierzowi *Wielowiejskiemu*, właścicielowi dóbr Swojczany, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Miechowskim, Gminie Tczyca, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 944 kop. 99, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. Adamowi *Lewickiemu*, właścicielowi dóbr Rogale, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Łukowskim, Gminie Trzebieszów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 347 kop. 17, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. Dominikowi *Mogielnickiemu*, właścicielowi dóbr Mogielnica B, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Sokołowskim, Gminie Drohiczyn, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,776 kop. 70, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. Aleksandrze *Jazykowej*, właścicielce wsi Aleksandrówka, położonej w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Konstantynowskim, Gminie Olszanka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 5,180 kop. 17, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. Malwinie *Podgórskiej*, właścicielce dóbr Bzowiec, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Krasnostawskim, Gminie Chłaniew. wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,461 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 7 (19) Lutego r. b. Aleksandrowi *Lęczowskiemu* i jego dzieciom, właścicielowi dóbr Rozworczyn, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Brezińskim, Gminie Mroga-dolna, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,912 kop. 84, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. Hr. Janowi *Renar*, właścicielowi dóbr Góra-Siewierz, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Bendinskim, Gminie Wojkowice-Kościelne, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 11,330 kop. 50, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. Bolesławowi *Sierakowskiemu*, właścicielowi dóbr Niewirków, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Tomaszowskim, Gminie Niewirków, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 14,993 k. 46, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 7 (19) Lutego r. b. Emilji *Niemojewskiej* i Edwardowi i Aleksandrowi *Kaczkowskim*, właścicielom dóbr Mikorzyce, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Petrokowskim, Gminie Bełchatówek, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy.

Magistrat Miasta Warszawy. — Z powodu objawienia się w mieście Warszawie zarazy bydlęcej księgosuszem zwanej, targi na bydło krajowe na Pradze zawieszają się, a tylko odbywać się mają do czasu uśmierzenia zarazy po za rogatkami Moskiewską i Wolską. Wyprowadzanie bydła nabiałowego z Warszawy na Pragę lub na prowincję wzbronionem zostało.

Najwyższy rozkaz. — Najjaśniejszy Pan, na zasadzie postanowienia komitetu ministrów, w dniu 30 grudnia 1866 r. najwyżej polecić raczył: zakazać dotychczasowy proceder oprowadzania niedzwiedzi dla zabawy ludu, z zastrzeżeniem ostatecznego terminu dla zniesienia tego procederu w ciągu lat pięciu, począwszy od roku 1867. (*Zb. post.*)

Urlop. — Przez Najwyższy rozkaz z d. 25 stycznia, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny przy dworze cesarsko-austrjackim, jenerał-adjutant hrabia Ernest Stakelberg, otrzymał urlop do Rosji, na dni 29. (*Siew. Pocz.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.
dnia 8 (20) Lutego.

Obecny tydzień jest bardzo ważny dla Austrji. Onegdaj zostały otwarte posiedzenia sejmów prowincjonalnych w krajach koronnych, na których miała być odczytana odezwa cesarska. Dziś rano nadeszły *Wiener Abendpost* podaje tę odezwę datowaną 4-go b. m., oraz okólnik p. Beusta z 11-go b. m. do namiestników i naczelników prowincij i osnowę reskryptu królewskiego z 17-go, do sejmu węgierskiego, który był odczytany na posiedzeniu tegoż sejmu także onegdaj. Odezwa ubolewając nad tem, że zamiar zwołania nadzwyczajnej rady państwa, nie przyszedł do skutku z powodu, iż nie został właściwie oceniony, oznajmia postanowienie cesarskie co do zebrania się w Wiedniu w dniu 18-ym marca szczuplejszej rady państwa, której przedłożone będą zmiany konstytucji wymagane przez porozumienie z Węgrami. Jednocześnie mają być tej radzie przedstawione projekta do praw o wysyłaniu delegatów do ciał obradujących nad sprawami wspólnemi, o odpowiedzialności ministrów, o zniesie- § 13 obecnej konstytucji, o rozszerzeniu konstytucyjnej autonomji prowincij, o reorganizacji systemu wojskowego, o polepszeniu sądownictwa i dobrobytu. Reskrypt królewski do sejmu węgierskiego przystaje na życzenie sejmu co do zawieszenia działania patentu o poborze do wojska, który konstytucyjnie ma być przedstawiony; obiecuje przywrócenie konstytucji i utworzenie ministerstwa i zawiera nominację p. Andrassy na prezesa gabinetu, któremu też powierzone zostało dobranie sobie kolegów. Sejm niższo-austrjacki przyjął na pierwszem posiedzeniu odezwę cesarską w milczeniu; brak wzmianki o rewizji konkordatu mocno zniechęcił; w sejmie czeskim także nie było demonstracji. Przeciwnie połączone izby sejmu węgierskiego, powitały reskrypt królewski pełnemi zapału okrzykami, a Peszt 18-go miał być iluminowany. W obec takich ważnych wypadków, poglądy i życzenia ludności są bardzo różne. Kiedy w Peszcie i innych miastach Węgier urządzają uroczystości dla uczczenia przywrócenia konstytucji z 1848 r., — radykalni uznają, że ustępstwa ze strony rządu centralnego są za

małe, a narodowości niemadziarskie w Węgrzech skarżą się, że je poświęcono na ofiarę, w Zagrzebiu zaś wzburzenie doszło do najwyższego stopnia. Podobne sprzeczności dają się spostrzegać i w krajach z tej strony Litawy, lecz ponieważ rząd dla zachodniej połowy nie dał jeszcze poznać stanowczego programu, stronnictwa nie są w stanie przybrać określonej postawy. Zadanie wynalezienia formy konstytucyjnej, któraby zadowolniła wszystkie stronnictwa, jest niesłychanie trudne, a nawet niepodobne, jeżeli te stronnictwa, wiedzione uczuciem patrjotyzmu, nie zechcą każde poczynić pewnych ustępstw.

We Włoszech nowy gabinet został ukonstytuowany; osoby, które zajęły miejsca pp. Scialoja, Borgatti, Berti i Jacini, mało są znane pod względem barwy politycznej, tylko nominacja p. Depretis na ministra skarbu pozwala przypuszpuszczać zbliżenie się p. Ricasolego do lewego środka.

Mémorial diplomatique zapewnia, że Francja, Rosja i Austrja, porozumiały się, aby żądać od Porty: nadania wyspie Kandji autonomji; cofnięcia załóg ze wszystkich twierdz serbskich, i wprowadzenia hati-humayum z 1856 r. *Avenir National* dodaje, że Prusy przystały na ten program. Daleko mniej prawdopodobną jest wiadomość tego ostatniego dziennika, że Francja zażądała od Porty ustąpienia w. Kandji, grożąc w przeciwnym razie wojną, chociaż w księdze niebieskiej francuzkiej dość wyraźnie jest powiedziane, że obecnie nadanie autonomji Kandji już byłoby niewystarczające i że przyjęto tam za hasło przyłączenie do Grecji. Wątpić jednak można, aby Francja tak nagle zmieniła swą postawę względem Turcji i groziła jej wojną.

We Francji projekta do praw prasowego i o zgromadzaniu się, ciągle ulegają zmianie i z tego powodu wciąż sprzeczne dochodzą nas wiadomości. Według *La France*, projekta te obecnie przeszły do rady stanu, gdzie także mogą uledz zmianom, nie mówiąc o tych, jakie może wprowadzić do nich ciało prawodawcze. W projektach obecnie przedstawionych radzie stanu, kara aresztu zniesioną została za przekroczenia i pozostawiona za zbrodnie, które pociągają za sobą zarazem zamknięcie dziennika. Dwukrotne ukaranie dziennika za przekroczenia, upoważnia sąd do zawieszenia dziennika. Co do prawa o zgromadzeniach, takowe dozwala na wszelkiego rodzaju zgromadzenia do roztrząsania wszelkich kwestij, z wyjątkiem politycznych, dotyczących istniejących podatków i ekonomji społecznej, bez żądania upoważnienia rządu. Zgromadzenia wyborcze mogą zbierać się na 20 dni przed wyborem, ale na 5 dni przed nim powinny być zamknięte.

W Anglji wzmaga się opozycja przeciwko propozycjom gabinetu co do reformy wyborczej. Wszystkie dzienniki ganią postępowanie gabinetu, a nawet torysowski *M. Herald*, nie ośmiela się go bronić. Z powodu tego, rezultat rozpraw nad tą kwestją w parlamencie nie może być wątpliwy, ale opozycja nie ma gotowego programu. P. D'Israeli podobno zamierzał oświadczyć parlamentowi, iż z kwestji reformy ministerstwo robi kwestję ministerjalną, i w razie nieprzychylnej uchwały izby gmin, rozwiąże ją i odwoła się do narodu.

Mémorial diplomatique podaje obszerne sprawozdanie o Meksyku, dowodząc, że stan nie jest tam tak zły, jak utrzymywano. Tenże tygodnik zapewnia, że cesarzowa Karolina powróci do Meksyku, skoro tylko zgromadzenie narodowe oświadczy się za utrzymaniem cesarstwa. Zatem chodzi jeszcze o to, czy zbierze się zgromadzenie narodowe, i czy w razie zebrania się, co jest dość wątpliwem, oświadczy się za cesarstwem.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczony poniżej dalszy ciąg sprawozdania o zakładach kredytowych w cesarstwie za rok 1865.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *19 lutego.* Według wiadomości z Montone, arcyksiążę Stefan umarł.

Konstantynopol, *19 lutego.* Fuad-pasza wypracowywa memorjał o sejmie państwa. Znaczne reformy są przewidywane. Brat wice-króla Egiptu, Mustafa-Fazyl, nalega na sułtana, aby co najspieszniej je przeprowadził.

(*Correspondenz Büreau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* *Florencja, 16 lutego.* Nowy gabinet utworzył się w następujący sposób: Ricasoli, prezes ministrów i minister spraw wewnętrznych; Visconti-Venosta, minister spraw zagranicznych; Depretis, skarbu; Devincenzi, robót publicznych; Brancheri, marynarki; Correnti, wychowania publicznego; Cugia, wojny. Mari zostanie prawdopodobnie ministrem sprawiedliwości. (*Wolffs T. B.*)

* *Marsylja, 16 lutego.* Podług listów z Rzymu z 14 go b. m., rewja jeneralna załogi miała odbyć się w willi Pamfili. W Subiaco skazano na karę śmierci czterech bandytów, z których jeden został rozstrzelany. Podczas doręczania listów wierzytelnych przez hr. San Luis, ambasadora hiszpańskiego, papież rozmawiał całą godzinę po hiszpańsku z tym dyplomatą. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Londyn, 17 lutego.* *Court-Circular* donosi, że książę i księżna Walji odwiedzą w maju dwór kopenhageński. (*Wolffs T. B.*)

* *Londyn, 18 lutego.* Z powodu szerzonych niejednokrotnie pogłosek, przedstawiających stan zdrowia księżny Walji jako mocno zachwiany, buletyn urzędowy donosi, że księżna cierpi na silny reumatyzm, nie grożący zresztą żadnem niebezpieczeństwem. — Z Irlandji nie donoszą o żadnem dalszem naruszeniu spokojności. (*Tamże.*)

* *Madryt, 16 lutego.* W ogłoszonym tu rozkazie jenerał-kapitana powiedziano, że mają być skazywani na karę śmierci tak redaktorzy i drukarze pism potajemnych, jak i kapitaliści, którzy dostarczają na to środki pieniężne. (*Tamże.*)

* *Konstantynopol, 17 lutego.* Wiadomości podane przez rozmaite gazety o żądaniach postawionych jakoby przez wice-króla Egiptu, obliczonych na oderwanie Egiptu od Turcji, nie są niczem innem, jak tylko tendencyjnemi zmyśleniami. (*Tamże.*)

* *Berlin, 18 lutego.* Król i książę następca tronu udadzą się we wtorek o godzinie 11-ej przed południem do Drezna, w odwiedziny do dworu saskiego. Powrót nastąpi we środę wieczorem. (*Tamże.*)

* *Berlin, 18 lutego.* Podług źródeł urzędowych, ogólny rezultat wyborów jest następujący: Dawne prowincje: 89 konserwatystów, 18 staro-liberalnych, 35 liberalnych, 8 klerykalnych, 12 polaków, 4 nieznanego usposobienia, 29 ze ściślejszych wyborów. Nassau: 5 liberalno-narodowych. Hesja elektoralna: 7 liberalno-narodowych, 1 ze ściślejszego wyboru. Hanower: 9 stronników partykularyzmu, 8 liberalno-narodowych, 2 ze ściślejszych wyborów. Księstwa nadelbańskie: 2 duńczyków, 7 stronników partykularyzmu. Lauenburg: 1 ze ściślejszych wyborów. Frankfurt nad Menem: Rotszyld. (*Tamże.*)

* *Trjest, 17 lutego.* Otrzymano tu wiadomości z Kalkuty z 23-go i z Bombay z 29-go stycznia. Poseł króla Bakhary przybył do Kalkutty. Pomiędzy wojskami emira Chir-Alis'a i Ufzul-chana, zaszły trzy potyczki, które atoli pozostały bez rezultatu. (*Tamże.*)

* *Peszt, 17 lutego.* W odpowiedzi na wczorajszy artykuł dziennika *Hon*, pisze p. Somssich w *Naplo*: Stanowisko rządu jest bezwątpienia pod wielu względami dziś trudniejszem niż w r. 1848, ale pod wielu za to łatwiejszem; gdyż dziś odpowiedzialny system rządu znajduje w decydujących sferach silne poparcie, i podczas gdy ówczesna mniejszość zmieniła się wkrótce na większość z nieoznaczonym kierunkiem, dziś znaczna mniejszość opiera się na gruncie legalnym i nie różni się od większości tyle w zasadach, ile w zastosowaniu takowych. — *Lloyd* oświadcza, że na kongresie sławian w Wiedniu nie było żadnego p. Mocsonyi, ani też w ogóle nikt nie występował w imieniu rumunów. (*Cor. Bür.*)

Peszt, 18 lutego. Na wczorajszej konferencji stronnictwa Deaka, zawiadomił hr. Andrassy iż został mianowany prezesem ministrów i ma polecenie utworzenia gabinetu. Gabinet jego stosować się będzie do polityki stronnictwa Deaka i będzie parlamentarnym. Poczem Deak przedstawił obraz głównych faz rozwoju ministerstwa. Obydwie mowy przyjęte zostały z wielkim zapałem. Dziś członkowie stronnictwa Deaka składali mu osobiście podziękowanie. Deak wniósł aby odbywano częste posiedzenia. Do cesarza wysłaną zostanie deputacja z podziękowaniem. (*Wien. Abp.*)

* *Peszt, 18 lutego.* O 3 kwadranse na 11 otwarte zostało posiedzenie izby magnatów. Prezes baron Sennyey zawiadomił izbę o otrzymaniu reskryptu królewskiego i upoważnił sekretarza Majthenyi do wręczenia takowego izbie deputowanych. Poczem nastąpiło odczytanie ostatniego protokułu i chwilowe zawieszenie posiedzenia. Przedsionek do sali posiedzeń deputowanych, ozdobiony został dwoma chorągwiami trójkolorowemi, z herbem węgierskim na złotem tle. Sala przepełnioną została publicznością i nadzwyczajne panowało w niej ożywienie. O kwadrans na 12 otwarte zostało posiedzenie izby deputowanych, na którem odczytano najprzód protokuł z ostatniego posiedzenia. Poczem baron Majthenyi przy stosownej przemowie doręczył prezesowi reskrypt królewski. Sekretarz Toth odczytał reskrypt przy natężonej uwadze izby, która powitała go przeciągłemi okrzykami „eljen" i oklaskami. Reskrypt przerywano w kilku miejscach okrzykami „eljen." Po skończeniu odczytania, nie ustawały okrzyki radości. Prezes podzielając radość izby, wniósł o wysłanie do cesarza deputacji z podziękowaniem. Andrassy przypisał zasługę tego pomyślnego rezultatu Deakowi. Okrzyki. Przyrzekł on przedstawić wkrótce listę ministrów. (*Cor. Bür.*)

* *Lwów, 18 lutego godzina 1 m. 50.* Namiestnik przedstawiwszy marszałka Sapiehę i wice-marszałka Litwinowicza przedłożył odezwę cesarską. Komisarzem rządowym jest Bartmański. Obecnie odbywa się wybór komisji pietnastu do sprawdzenia wyborów. Przyszłe posiedzenie pojutrze. (*Cor. Bur.*)

---

* (Bal kostjumowy). Tegoroczny karnawał zajaśniał w całym blasku podczas nocy wczorajszej. Świetny bal kostjumowy, urządzony w klubie ruskim przez członków ruskiego towarzystwa dobroczynności, był jakby oddawna oczekiwanym rozkwitem aloesowego kwiatu. Od lat dwudziestu z górą Warszawa nie mogła się zebrać na bal kostjumowy; — wczoraj dopiero myśl dobroczynna przyszła w pomoc zabawie i utworzyła istotnie czarodziejski obraz. Każdemu kto przybył na balową salę klubu, gdy już zebrane towarzystwo tańczyło na sali lub przechadzało się po otaczających ją galerjach — mogło się zdawać że przeniesiony został w jakąś fantastyczną krainę, lub że jakaś senna baśń cudowna, rozwija się przed jego oczyma w żywym obrazie. Lecz wróćmy do porządku sprawozdania. Około godziny jedenastej, gdy już całe niemal towarzystwo zgromadziło się na sali, JW. Jenerał-Feldmarszałek, Hrabia Namiestnik wraz z Dostojną Małżonką raczyli przybyć do klubu, przyjęci na wstępie do sali przez gospodynie balu i członków komitetu ruskiego towarzystwa dobroczynności, w całym komplecie. JW. Hrabia Namiestnik rozpoczął bal polonezem podawszy rękę JW. Jenerałowej Patkul, a JW. Hrabina prowadzoną była przez JW. Rzeczywistego Tajnego Radcę Senatora Fundukleja. Polonez ten złożony z licznych par przybranych w bogate kostjumy, złocistym i jaskrawym wężem rozwijał się po sali uwydatniając i świetność i rozmaitość toalet balowych. — Trudno i niepodobna nawet było pochwycić i spamiętać wszystkie kostjumy, zwłaszcza też damskie, z powodu znacznej ich liczby. Łaskawe damy przebaczą nam jeśli w wyliczeniu ich strojów lub nazwisk pominiemy którą, gdyż wszystkie jaśniały bogactwem, gustem lub wdziękiem. Sprobujemy wszelako rozwinąć przed wyobraźnią czytelników naszych, tę barwistą wstęgę strojów spamiętanych z wczorajszego balu. — Przedewszystkiem wymieniamy trzy gospodynie tej świetnej zabawy: P. Patkul w bogatym stroju ruskim, bar. Mengden, w podobnym ubiorze i p. Hurko w kostjumie Marji Stuart. Pani Sołowjew przedstawiała kwiat Pensée zwany u nas „bratkiem", pani Witte nosiła strój małoruski, a p. Gotowcowa i p. Pawlikowska za kwiaciarki przebrane były. Różne też narodowości reprezentowane były w prześlicznych kostjumach: P. Jekimowska jaśniała w malowniczym stroju neapolitanki, p. Zeumern w hiszpańskim, a p. Reinthal w stroju włoszki z Sorrento. Ks. Golicyn, bar. Korff i p. Le-

biedjew, przywdziały gustowny strój kandjotek, pp. Kruse i Karcowa przedstawiły wydatnie fantastyczne stroje cyganek, a p. Szamszewa przebrała się za kozaczkę. Wielka ilość charakterystycznych kostjumów reprezentowaną było na wczorajszym balu. P. Patkul i bar. Ungernsternberg przetworzyły się w rusałki ondyny. P. Słuczewska była jaśniejącym od srebra i błękitu Merkurym, p. Rozwadowska wzięła kostjum Chaperon Rouge—znanej opery. Pp. Stahl i Popowa świeciły „Gwiazdami nocy," a p. Andrault skromną Margeritką była. Niemniej charakterystycznemi były kostjumy, p. Mansfield przebranej za damę pikową, p. Karniłowicz za motylka, p. Lewickiej, za Asmodeę. Nakoniec i wiek średni, tak malowniczy w kostjumy, znalazł w p. Fanshave godną przedstawicielkę, a ks. Golicyn przebrana za pasterkę a la Pompadour oraz bar. Korff i p. Iwaszkin w ubiorze markiz ówczesnych uzupełniały ten wiek średni, do którego działu zaliczyć wypada również damy w dominach przybyłe. — Męzkich kostjumów nie wiele było—wszystkie za to odznaczały się wytwornością i pomysłem. Bar. Korff mieli na sobie świetne mundury muszkieterów, p. Kozłow malowniczy strój kandyjski a p. Władimirow ubiór markiza. P. Johnson w kostjumie waleta karowego fantastycznie wyglądał.—Wszystkie te stroje tak różnobarwne i rozmaite, zmięszane w wirze tańca, na sali uroczy przedstawiały widok! Oprócz poloneza „Życie za Cesarza" Glinki, którym rozpoczął się bal wczorajszy, uważaliśmy nowy walc kompozycji p. Kozłowa i mazura Lewandowskiego, którego wyborna orkiestra przygrywała na estradzie. Nic dziwnego, że tak ożywiona i tak świetna zabawa przeciągnęła się do późna; życzyć by nawet należało powtorzenia jej w obecnym karnawale, gdyż wczorajsza, oprócz hojnego zasiłku dla ubogich, obdarzyła wszystkich w niej uczestniczących, miłem i długotrwałem wspomieniem.—Około 800 osób, zebrało się na sali. *Al.*

---

* (Przegląd wojsk). Dziś o godzinie 12-ej w południe, w obec JW. Jenerał-Feldmarszałka hr. Namiestnika, odbył się na placu Ujazdowskim przegląd wojsk załogi warszawskiej.

* (Wieczór tańcujący). W dniu 11 (23) b. m. w sobotę o godz. 9 wieczorem, danym będzie w resursie kupieckiej wieczór tańcujący dla członków z familją.

* (Prelekcja pr. Szokalskiego). Przedmiotem wczorajszego odczytu prof. Szokalskiego na korzyść niezamożnych studentów szkoły głównej, były sny zmysłowe, rozumowe i uczuciowe, oraz rzecz o somnambulizmie. Z powodu obszerności przedmiotu prof. Szokalski przybiera jeszcze trzecią godzinę; odczyt jego w przyszły piątek traktować będzie o snach wymuszonych przez substancje narkotyczne, hipnotyzm i magnetyzm zwierzęcy. Ф.

Odpowiedź Redakcji.

P. *Drowi Wejcenblutt.* Artykuł pański nie może być zamieszczony w Dzienniku.

* (Odezwa cesarska.) *Wiedeń, 18 lutego.* Dziś odbyło się otwarcie posiedzeń sejmów królestw i krajów z tej strony Litawy. Namiestnikom i naczelnikom prowincji, polecono następującą odezwę cesarską podać do wiadomości zgromadzeń. Zwołując nadzwyczajną radę państwa, Cesarz powodował się zamiarem zapewnienia wszystkim do korony węgierskiej nienależącym królestwom i krajom, złożenia nadzwyczajnego wotum, patentem z września 1865 r. pod względem rozwiązania kwestji konstytucyjnej zapowiedzianego, a zarazem dostarczenia podstawy do porozumienia się i wyrównania rozmaitych, w krajach tych istniejących roszczeń prawnych i pojęć prawnych. Zamiar cesarza nie znalazł wszędzie spodziewanego ocenienia, owszem wielorako wystawiony był na mylne zrozumienie, jakoby rząd zamierzał przez to ścieśnić prawa konstytucyjne zapewnione dyplomem październikowym i patentem lutowym, albo nawet stale takowe usunąć. Jak dalece rząd ubolewa nad podobnem pojmowaniem, i musiałby je nacechować tem, że niczem nie jest uzasadnione, tak również nie mógłby się łudzić, że cel w ten sposób miany na oku, zdawał się być w istocie narażony. Do tych uwag przystąpiła jeszcze bardzo ważna, w następstwa obfita okoliczność, która wytrwanie na drodze obranej nie mogła więcej uważać za stosowne. Rokowania następne doprowadziły do pocieszającego rezultatu, że można ze strony sejmu węgierskiego oczekiwać z pewnością przychylenia się do wniosków, któreby zdolne były strzedz potęgi całej monarchji, a w przeprowadzeniu swojem dozwalały się spodziewać pomyślnego rozwinięcia swego. Warunkiem wstępnym do praktycznego przeprowadzenia zgody zdawało się być mianowanie odpowiedzialnego ministerjum węgierskiego. Jeżeli polityczna konieczność nakazywała w obec Węgier nie ociągać się dłużej z stanowczem pojednaniem się, to rząd nie mógł poddawać się złudzeniu pod tym względem, że ministerjum węgierskie musi przed sejmem węgierskim reprezentować podstawę umówionego pogodzenia. Tym sposobem myśl zasadnicza, która przewodniczyła zwołaniu nadzwyczajnej rady państwa, została prześcignięta, a nastała ważna kwestja, czy w takiem położeniu rzeczy nie należało w interesie monarchji zaniechać zwołania nadzwyczajnej rady państwa. Rząd kierując się następnemi, stanowczemi punktami zapatrywania, musiał się zdecydować do rozstrzygnięcia twierdząco tego pytania. Przez długi szereg lat chroma organizacja konstytucyjna monarchji przeciwieństwami, dotychczas nierozstrzygniętemi, między dawniejszemi prawami konstytucyjnemi Węgier a instytucjami liberalnemi, których przeprowadzenie w całej monarchji cesarz postawił sobie jako zadanie swego życia. Przed uchyleniem tego sporu nie można się spodziewać przywrócenia cesarstwa na wielkie dawne historyczne stanowisko w systemie państw europejskich. W obec stosunków stworzonych ostatniemi nieszczęsnemi wypadkami, wszelka zwłoka w pogodzeniu się złączoną jest z najwybitniejszemi szkodami. Jeżeli jednak przyjdzie zgoda do skutku, to zarazem zdaje się być osiągniętym cel, który był powodem zawieszenia zarządzonego patentem wrześniowym. Krok ten przedsiębrany dla rozpoczęcia porozumienia się z Węgrami, nie jest nadal potrzebnym, a przeto powrót na tory konstytucyjne sam z siebie wynika, rząd zaś otrzymał sposobność udzielenia zebranej radzie państwa wyjaśnień pod względem uprowadzonych układów, tudzież kroki swoje usprawiedliwić. Cesarz zarządził przeto postanowieniem z dnia 4 lutego, aby zaniechawszy zwołania nadzwyczajnej rady państwa, przepisana konstytucją rada państwa zebrała się w Wiedniu 18-go marca, i aby tejże przedłożone były do przyjęcia takie zmiany konstytucji, jakie potrzebnemi są ze względu na pojednanie z Węgrami. Zwołanej radzie państwa przedłożone będą oprócz tego projekta do ustaw: o wysyłaniu deputowanych do ciał obradujących o sprawach wspólnych, dalej projekt ustawy o odpowiedzialności ministrów, o zmianie § 13 patentu lutowego, o rozszerzeniu konstytucyjnem autonomji krajów, nowa ustawa o służbie wojskowej, o poprawie wymiaru sprawiedliwości i o podniesieniu interesów gospodarstwa narodowego. Rząd spodziewa się z pewnością, że sejmy natychmiast przystąpią do wysłania członków swoich do konstytucyjnej rady państwa, i przez to przyczynią się do zakończenia zbyt już długo trwającego przesilenia konstytucyjnego. Wiedeń, 4 lutego 1867 r. (podpisano) *Beust, Wüllerstorf, Komers, John. (Wien. Abdpost.)*

* (Okólnik barona Beusta). Baron Beust, prezes ministrów, wystósował do wszystkich namiestników i naczelników krajów austrjackich okólnik następującej osnowy: „Wystósowana do sejmu odezwa rządu cesarskiego, którą przy niniejszem komunikuję j. w. panu i którą raczycie podać do wiadomości sejmu. . . . , mówi o sposobie pojmowania i zamiarach rządu w sposób tak jasny, że prawie nie potrzeba osobnej instrukcji dla postawienia j. w. pana w możności złożenia w tym duchu oświadczenia przy rozprawach sejmowych. W słusznem ocenieniu treści tej odezwy, j. w. pan poczerpniesz przekonanie, i nadasz temu przekonaniu donioslość, że droga, na którą wszedł rząd, nie ma znaczenia wahania się w zwykłem tego wyrażenia znaczeniu, lecz że rząd, w świadomem ocenieniu położenia rzeczy, wynikłego z rozwoju wypadków, uczyni zadosyć wymaganiom i wynikłościom takowych. Rząd nie robi rozbratu z przeszłością, lecz nie chce jej brać za prawidło postępowania w teraźniejszych czasach. Owocem zawieszenia ustawy jest porozumienie z Węgrami, i takowe powinno być utrzymane, przypieczętowane zgodzeniem się na nie innych części monarchji i skierowane na pożytek za pomocą szczerego i roztropnego wykonania. Jednocześnie atoli powinny ustać odtąd niekorzyści wypływające z zawieszenia ustawy, z przerwania stosunków konstytucyjnych w krajach z tej strony Litawy. Rząd wychodzi z tego punktu zapatrywania się, że nie powinien sądzić jednostronnie o tem, czy i jak dalece konstytucja ucierpiała lub nie doznała żadnego szwanku z powodu trudności, które stały na zawadzie jej rozwojowi. Rząd nie może zejść na żadną inną drogę, jak tylko na tę, ażeby zwołać przepisaną ustawą reprezentację i wspólnie z nią uregulować ostatecznie kwestję konstytucji. Jeżeli sejmy potrafią ocenić należycie to stanowisko, w takim razie przyjdą do przekonania, że kroczenie rządu po drodze, na którą on wszedł, jest dalekiem od jakiejkolwiekbądź stronności, że w zamiarach jego niepodobna upatrywać ani oddawania komu pierwszeństwa, ani szkodzenia komukolwiek. Dążności jego są na wszystkie strony pojednawcze, lecz stanie on wytrwale na danym gruncie konstytucyjnym i tylko na nim da skutek owym usposobieniom pojednawczym. Rząd, proponując radzie państwa przyjęcie zmian w konstytucji, które stały się niezbędnemi ze względu na pojednanie z Węgrami, zbija przypuszczenie, jakoby chciał ścieśnić służące tej radzie prawo do swobodnego przyzwolenia. Lecz ufa on duchowi patrjotycznemu i oględnemu zwołującej się reprezentacji, która przyjdzie bezwątpienia do przekonania, jak wiele Austrja może zyskać na położeniu końca dotychczasowej sytuacji niepewnej i chwiejnej, i jak dalece może stracić i obawiać się w razie dłuższego trwania i zwiększenia tej niepewności,—i spodziewa się, że wszelkie słuszne domagania się mogą znaleźć zadosyćuczynienie jedynie we wzmocnionej na nowo Austrji. Przyjm j. w. pan i t. d. Wiedeń, 11 lutego 1867. (podp.) *Beust.* (*Tamże*).

* (Reskrypt królewski.) W sejmie węgierskim miał być odczytany 18 b. m. (onegdaj) reskrypt królewski, z daty 17-go b. m. następującej treści: Ze względu na adres najpoddanniejszy z 17-go stycznia r. b., jego cesarsko-królewska mość oświadcza się z tem większą gotowością do zadosyć uczynienia wyrażonej w nim prośby co do ustanowienia za wpływem sejmu systemu poboru do wojska, że w najwyższym reskrypcie do ministra wojny, z daty 28 grudnia r. z., dla projektu nakreślonego w tym względzie zastrzeżone zostało zgodne z konstytucją rozstrząśnięcie takowego. Lecz także,—przez wzgląd na wzniosłe wspomnienie przeszłości, w nadziei, że godne naśladowania cnoty przodków, stały się także udziałem teraźniejszej generacji, w przekonaniu nareszcie, że stany i reprezentanci krajów popierać będą ojcowskie zamiary monarchy i spełnią z gotowością pochodzącą z własnego natchnienia to, czego wymaga bezpieczeństwo tronu i monarchji,—jego cesarsko-królewska mość jest skłonny do zadosyćuczynienia i tej prośbie sejmu węgierskiego, ażeby wstrzymane zostało owo rozporządzenie z 28-go grudnia, które, będąc spowodowane ojcowską troskliwością o bezpieczeństwo wszystkich ludów, miało ułatwić przejście od dotychczasowego systemu i przygotować zaprowadzenie nowej ustawy militarnej. Przechodząc następnie do dalszej prośby, objętej tymże najpoddanniejszym adresem, o faktyczne przywrócenie konstytucji, reskrypt najwyższy uwzględnia także w zupełności powody przytoczone w tym względzie. Powołuje się on na niezbędność zabezpieczenia dalszego istnienia monarchji i przywrócenia konstytucji węgierskiej, jako na wynikłość zobopólnych podstaw prawnych. Uznaje on gotowość, z jaką sejm postawił sobie za zadanie, usunięcie skrupułów i trudności, wzmiankowanych w mowie tronowej i w późniejszych najwyższych reskryptach. W obec powtórzonych kilkakrotnie przez sejm oświadczeń uroczystych, że dąży nie do zaszkodzenia jedności monarchji i jej składowi, lecz raczej do wzmocnienia takowych, że chce postawić co do spraw wspólnych propozycje, odpowiadające warunkom żywotnym państwa, oraz wziąść niezwłocznie pod rozwagę pożądane zmiany w niektórych przepisach praw z r. 1848, uwzględnić słuszne żądania innych krajów korony węgierskiej i mieć staranie co do rozporządzeń przechodnich,—pomienione obawy muszą zniknąć, i jego cesarsko-królewska mość korzysta z radością ze sposobności dla przywrócenia konstytucji królestwa węgierskiego i ukonstytuowania odpowiedzialnego ministerstwa węgierskiego, co do utworzenia którego, hr. Juljusz Andrassy, mianowany prezesem ministrów, ma porobić swe propozycje. W reskrypcie królewskim wynurzona jest następnie nadzieja, że sejm spełni przyrzeczenia dane przez się w adresach najpoddanniejszych i w ten sposób zapewni trwałe dzieło, zwłaszcza że w adresach tych oświadczonem zostało pokilkakrotnie, że nie będzie żądana żadna niemożebność polityczna i że odpowiedzialnemu ministerstwu węgierskiemu dane będą niezbędne wyjątkowe pełnomocnictwa i środki pomocnicze. Po zapewnieniu o mocnem postanowieniu ochraniania konstytucji kraju, reskrypt kończy się wynurzeniem nadziei, że wierne ludy Węgier będą silną podporą najwyższego tronu i energicznemi obrońcami całości tak Węgier, jak i całej monarchji. (*Tamże*).

Ameryka.

* (Rada wojenna). W tym tygodniu zbierze się w Washingtonie pod prezydencją jenerała Grant wielka rada wojenna. Naczelny wódz Sherman i jenerał Sheridan, wezwani zostali w tym celu do stolicy. Mówią, że to zgromadzenie nadzwyczajne będzie miało na celu uregulowanie niektórych kwestij doty-

czących uzbrojenia i organizacji armji, jako też naradzenie się nad koniecznością zniesienia okupacji wojskowej w Stanach południowych. *(La Fr.)*

Anglja.

* (Kwestja reformy). Korespondencje londyńskie utrzymują, że opozycja parlamentarna zbierze dość głosów, ażeby módz uchwalić votum nieufności przeciwko rządu. W takim wypadku gabinet postanowił rozwiązać parlament i odwołać się do narodu. Zapewniają także, że p. Dizraeli ma oświadczyć w poniedziałek d. 18 w izbie gmin, iż gabinet uczyni z kwestji reformy kwestję gabinetu. — Twierdzą, że fenieni przed wybuchem i rozszerzeniem powstania, czekają wprzód na przybycie statków amerykańskich z bronią, amunicją i z posiłkami. (*La Fr.*)

Austrja.

* (Sejmy.—Ministerstwo węgierskie). Tydzień bieżący jest nadzwyczajnej dla Austrji doniosłości. W poniedziałek, wszystkie sejmy, prowincij po za węgierskich miały zgromadzić się na krótką sesję, zapowiedzianą w patencie styczniowym, zaś we wtorek (wczoraj), jak donoszą jednozgodnie wszystkie dzienniki wiedeńskie, sejm węgierski miał być zawiadomiony, za pośrednictwem reskryptu cesarskiego, o przywróceniu konstytucji z r. 1848 i o mianowaniu ministerstwa odpowiedzialnego. W sejmach po za węgierskich miała być odczytana odezwa cesarska, zapowiadająca po prostu przywrócenie stosunków konstytucyjnych i wzywająca do wyboru deputowanych do rady państwa. (*Nordd. A. Z.*)

* (Rada państwa.) *Wiedeń, 17 lutego.* Znakomitsi węgrzy pochodzenia sławiańskiego brali udział w konferencji deputowanych sławiańskich odbytej niedawno w Wiedniu. Na tem zebraniu postanowiono, ażeby sejmy sławiańskie postępowały według wskazówki sejmu morawskiego. Jeżeli sławianie wezmą udział w radzie państwa, to stanie się tylko pod pewnem zastrzeżeniem. Grupa wielkich właścicieli reprezentowanych także w izbie deputowanych, a składająca się z 40 blisko głosów, głosować będzie zgodnie z czechami i polakami, mającemi około 55 członków, a centraliści zaś głosować będą tylko sami przeciwko systemowi dualistycznemu. Liczba zatem deputowanych nie przeniesie w ogóle 194 członków, a ponieważ rząd twierdzi, że sejmy sławiańskie i mięszane przyszlą deputowanych do rady państwa, otrzyma on więc tylko większość słabą i wątpliwą. Cesarz odjedzie wkrótce do Budy, gdzie nowe ministerstwo węgierskie wykona przysięgę. (*Cor. H. B.*)

Francja.

* (Kwestja wschodnia). *Nord* z 18 b. m. pisze: „Jeżeli trochę tylko zdziwiły nas ustępy *niebieskiej księgi* dotyczące kwestji wschodniej, za to zadziwienie dzienników *La Patrie* i *La Presse*, że zacytujemy tylko te dwa organa prasy półurzędowej paryzkiej, musiało być zupełne i zarazem boleśne. Dwa te szacowne pisma przyzwyczaiły się oddawna do uważania rządów tureckich za wzorowe, i poddanych sułtana za najszczęśliwszych na świecie ludzi! Nagromadziły one tak zręcznie rozmaite rozumowania dla dowiedzenia, że pomiędzy powstańcami wyspy Kandji nie ma ani jednego kandjoty, i że Mustafa pasza ma do czynienia jedynie z obcymi awanturnikami! I oto redaktor urzędowy, który skreślił położenie cesarstwa francuzkiego, rozprasza ich marzenia i urojenia, oświadczając, że rząd turecki nie jest ani dobry ani roztropny, i że sami kandjoci powstali. Co na to powiedzą *La Patrie* i *La Presse*?"

* (Poseł nadzw. grecki). *Mém. dipl.* donosi, że p. Deliyani, któremu rząd grecki powierzył misję nadzwyczajną u dworu tuileryjskiego, przybył do Paryża i miał być przyjęty w poniedziałek przez ministra spraw zagranicznych. Cel właściwy misji p. Deliyani, tak samo jak innych dyplomatów greckich, posłanych do wielkich mocarstw, zależy na uzyskaniu, ażeby wyspa Kandja, której przyznają bardzo prawdopodobnie autonomję, złączoną została z Grecją za pomocą węzłów mniej więcej ścisłych. (*Nord.*)

* (Nota francuzka.) *Paryż, 17 lutego.* Jeden z dzienników wieczornych doniósł wczoraj, że w nocie przesłanej Turcji, rząd francuzki domaga się koniecznie odstąpienia dla Grecji wyspy Kandji „oświadczając, że w razie nie zgodzenia się na to ze strony Porty otomańskiej, wojna ma być nieuniknioną." Może być, że wiadomość ta co do głównej swojej osnowy jest prawdziwą, ale można zapewnić, że rząd francuzki nie oświadczył, jak to utrzymują, ażeby odmowa Porty miała pociągnąć za sobą tak groźne następstwa. (*La Fr.*)

* (Stronnictwo trzecie.) Na poufnem zgromadzeniu, stronnictwo trzecie postanowiło nie przedstawiać kandydatów do utworzenia wydziałów, aby dowieść większości chęc postępowania razem z nią, i nie przyznawania dla siebie zaszczytu nadanych reform przez cesarza. Jest to dowodem taktu politycznego i aktem poszanowania względem cesarza i większości. *(La Fr.)*

Grecja.

* (Misje nadzwyczajne) wysłane przez rząd grecki za granicę, będą miały daleko większe znaczenie niż sprawa Kandji; dopełnią one zadania reprezentantów zagranicznych, których Grecja zniosła od 1862 r. Posłowie nadzwyczajni króla Jerzego przywrócą stosunki pomiędzy Grecją a mocarstwami opiekuńczemi, i podejmą nawet kwestję rewizji granic terytorjalnych z 1832 r. *(La Fr.)*

Meksyk.

* (Juarez). *Courrier der Etats Unis* donosi, że Juarez maszeruje na Meksyk robiąc po piętnaście mil dziennie, ale że w każdej stolicy prowincjonalnej zatrzymuje się po trzy dni. W ostatnich czasach znajdował się on w Zacatecas. Ortega został stanowczo jeńcem wojennym. Z Hawanny piszą: Arcybiskup Meksyku znajduje się pomiędzy członkami junty, którzy głosowali przeciwko utrzymaniu cesarstwa. Kapitaliści meksykańscy musieli wypłacić półtora miljona piastrów pożyczki przymusowej. Pewna liczba biskupów meksykańskich ma zamiar odjechać razem z francuzami. (*La Fr.*)

Prusy.

* (Wybory do parlamentu). *Z nad granicy polskiej, 14 lutego.* Wybory do parlamentn które miały miejsce w dniu onegdajszym, nie wypadły na korzyść Poznania, z powodu, iż obrano większą liczbę niemców jak się spodziewano, mimo wszelkich ze strony polaków starań na korzyść swych kandydatów. Na szczególniejszą uwagę zasługuje ta okoliczność, że w mieście Poznaniu, uważanem przez polaków jako przeważnie polskie, okazało się, iż żywioł niemiecki jest przeważniejszym; 7821 wyborców, około $^{4}/_{5}$ wszystkich którym służy prawo wyboru, głosowało: kandydat niemiecki, staroliberalny, radca rządowy Krieger, otrzymał 4,862 głosów, a zatem 1903 więcej, aniżeli kandydat polski sędzia sądu okręgowego Matty, któremu przypadło tylko 2952 głosów, a który wszelako zwyciężył w okręgu. *(All. A. Z.)*

Włochy.

* (P. Tonello). Misia p. Tonello może być uważaną za ukończoną. *Exequatur* i *placet* zostały stanowczo zniesione. Wielka liczba biskupów została juz zamianowaną, inni przeniesieni, a wszystkie te nominacje i zmiany poczynione zostały w duchu pojednawczym. P. Tonello spodziewany jest wkrótce we Florencji. *(La Fr.)*

Sprawozdanie o zakładach kredytowych w cesarstwie za 1865 r.

(Dalszy ciąg (*).)

Zagraniczne wypłaty skarbu państwa z pożyczek na utrzymanie ambasad i konsulów, za obstalunki ministerstw: wojny, marynarki i dróg komunikacji, z udzielonego towarzystwom kolei żelaznych poręczenia czystego dochodu i t. d., wynoszą średnio przeszło 33,000,000 rsr. rocznie. Ponieważ w 1867 roku z zaciągniętej w kwietniu 1864 r. angielsko-holenderskiej pożyczki, powinno było pozostać do rozporządzenia do 2,500,000 rsr., to koniecznem było zaopatrzyć się za granicą w fundusze metaliczne, dla zapewnienia spełnienia tam naszych zobowiązań. Obniżenie w głównych bankach europejskich dyskonta, świadcząc o obfitości na rynku pieniężnym wolnych kapitałów, wskazywało ostatnie miesiące 1866 roku, jake najkorzystniejszą chwilę do zaciągnięcia zagranicznej pożyczki. W tym celu, przez Najwyższy Ukaz z 4 listopada 1866 r., zezwolone było otworzyć za pośrednictwem bankierów Hope i sp. w Amsterdamie i braci Baring i sp. w Londynie, pożyczkę zewnętrzną 70,800,000 guldenów holenderskich czyli 6,000,000 funtów sterlingów.

Z tej pożyczki rząd obowiązywał się opłacać 5% procentu, umorzenie zaś jej za pomocą losowania poczynając od 19 września (1 października) 1868 roku, dokonywać z osobnego funduszu, stanowiącego corocznie 1% od kapitału nominalnego z dodaniem procentów od wykupionych obligacij.

Zgodnie z warunkami oznaczonej pożyczki, bankierowie Hope i sp., i bracia Baring i sp., otworzyli 7 (19) listopada 1866 r. zapisy na takową w Amsterdamie i Londynie po 85 rsr. za 100 rsr. Zapisy doszły do sumy znacznie przewyższającej nominalny kapitał pożyczki i zamknięte zostały 11 (23) tegoż listopada.

Tymczasem środki dostarczone skarbowi państwa przez wewnętrzną pożyczkę premiową, pozwoliły odroczyć prawie na cały rok, zezwolone wypuszczenie trzech serij CXXV, CXXVI i CXXVII biletów skarbu państwa, na pokrycie deficytu budżetu na rok 1866.

Przystąpiono do tego wypuszczenia dopiero w grudniu; w początku zaś 1866 r. według Najwyższego Ukazu do rządzącego senatu d. 15 marca, na zasadzie ustawy o biletach skarbu państwa LV serji, których termin umorzenia przypadł w 1866 r., bilety te zastąpione zostały przez nową serję CXXIV na takąż sumę 3,000,000 rsr. W ten sposób będzie znajdowało się w obiegu 72 serje, od LVI do CXXVII włącznie, na sumę 216,000,000 rsr.

Wewnętrzna pożyczka 1866 r. dała także skarbowi państwa możność czynnie prowadzenia dalej zaczętej już przez rząd budowy linij kolei żelaznych. W ciągu 1866 r. udzielone zostało pozwolenie na założenie trzech takich towarzystw, w tej liczbie utworzenie towarzystwa kolei żelaznej woronezkiej przyjęło na siebie, i w danym terminie dokonało takowego ziemstwo gubernji woroneżskiej. Wszystkim tym towarzystwom rząd udzielił poręczenie na 5% dywidendy i umorzenie: riażsko-moszańskiej kolei żelaznej $^{1}/_{12}$% od 1,123,500 funt. st., kozłowsko-woroneżskiej $^{1}/_{10}$% do 12,495,000 rsr., i kursko-kijowskiej $^{1}/_{12}$% od 4,500,000 funt. sterl.

W ogóle w ciągu trzech lat zbudowano 750 wiorst kolei żelaznych i została rozpoczęta lub bezzwłocznie ma być rozpoczęta, według udzielonych koncesij, zawartych kontraktów i bezpośrednich rozporządzeń rządu, budowa jeszcze 2,277 wiorst tych dróg.

Budowa nowych kolei żelaznych, łącząc główne punkta spożycia i ważniejsze porty handlu wywozowego z miejscami produkcji, będzie pomagała do powiększenia dochodów istniejących już linij Niewątpliwem następstwem takiego ulepszonego sposobu komunikacji, będzie ożywienie handlowych i przemysłowych obrotów. Aby stanąć na równi ze spodziewanym w tym względzie rozwojem, a zarazem pomagać takowemu, bank państwa dalej otwiera swe oddziały w miastach, gdzie ruch kapitałów staje się widocznym, a również rozszerza sferę działania otwartych już oddziałów, tam to gdzie okazuje się pożytecznem.

Obecnie otwarto 29 oddziałów banku państwa. W 4-ch oddziałach: kazańskim, saratowskim, samarskim i jarosławskim, wprowadzona już jest rachunkowość na podstawach kantorów banku.

W działających w 1865 r. 24 oddziałach banku, ogólny obrót sum wynosił: w przychodzie 44,656,000 rsr., w rozchodzie 42,403,000 rsr. Do oddziałów tych złożono jako kapitały na procent 5,816,000 rsr., w tej liczbie jako terminowe 796,000 rsr., i jako bezterminowe 5,020,000, więcej niż z 1864 r. o 4,119,000 rubli sr.; przyjęto na otwarte kredyta: procentowe 2,037,000 rsr., i bezprocentowe 6,313,000 rsr., razem 8,350,000 rsr., więcej niż w 1864 r. o 6,784,000 rsr.; wpłynęło za biletami przelewowemi 7,800,000 rsr., więcej niż z 1864 r. 6,400,000 rsr.; wydano na zastaw papierów procentowych 6.240,000 rsr., więcej niż w 1864 r. o 5,600,000 rsr.; sprzedano takich papierów za 2,580,000 rsr., więcej niż z 1864 r. o 2,082,000 rsr.

Największe obroty były, tak samo jak w 1864 r., w oddziale saratowskim: w przychodzie 7,230,000 rsr., więcej niż w 1864 r. o 5,417,000 rsr., i w rozchodzie 7,620,000 rsr., więcej niż w 1864 o 6,475,000 rsr. Oddział zaś tambowski, który w 1864 r. zajmował drugie miejsce, w 1865 r. stoi na czwartem, chociaż obroty jego w porównaniu z 1864 r. powiększyły się; w przychodzie (2,880,000 rsr.) o 1,600,000 rsr., a w rozchodzie (2,900,000 rsr.) o 1,900,000 rsr. Więcej depozytów złożono: w oddziale tambowskim o 627,000 rsr.; do kazańskiego oddziału wpłynęło więcej sum z biletów przelewowych o 1,700,000 i do tego oddziału złożono najwięcej na otwarte kredyta, 3,363,000 rsr. W kazańskim oddziale największa była sprzedaż biletów procentowych — do 325,000 rubli sr. i najwięcej dano na ich zastaw pożyczek 1,240,000 rsr.

Cały obrót sum na dyskontowanie weksli i pożyczki na różne zastawy wynosił w 1865 r. tak w samym banku państwa jak i w 8 jego kantorach i 24 oddziałach, przeszło 153,000,000 rsr., i przewyższał obroty 1864 r., w ciągu którego, przy tejże samej liczbie kantorów, działało tylko 12 oddziałów, o 55,890,000 rsr.

Dla ułatwienia obrotów poszukiwaczom złota, przyjęty został w ciągu bieżącego roku środek, który, jak należy spodziewać się, osiągnie zamierzony cel. Na mocy istniejących praw, poszukiwacze złota, obowiązani są całą ilość dobytego przez nich złota, dostawiać do rządu, dla wytrącenia przypadającego od niego podatku. Złożone na tej zasadzie w Barnanle i Jekaterinburgu złoto, dostawia się do mennicy st.-

(*) Patrz N. 33 *Dzien. Warsz.*

petersburgskiej, gdzie może być dopełnione opłacenie podatku, i zwracane jest właścicielom, nie wcześniej jak po sześciu miesiącach. Tym sposobem wyłożony na dobycie złota kapitał, długi czas pozostaje bez ruchu, co stawia poszukiwaczy złota, nie mających wielkich kapitałów, w nader uciążliwem położeniu, szczególnie przy rozpoczęciu poszukiwań. Zezwolenie na wypłacanie za dobyte złoto w ałtajskim zarządzie górniczym i jekaterynburgskim kantorze banku państwa, biletami kredytowemi, licząc po 5 rsr. 15 kop. za półimperjał, a także na wydawanie bezprocentowych awansów do wysokości 2 rsr. za zołotnik, na złoto w proszku i ziarnkach w irkutskiej i jenisejskiej dyrekcji zakładów opiekuńczych, okazuje się obecnie niedostatecznem. Dla usunięcia niedogodności tego położenia, w skutku tego, w celu dostarczenia poszukiwaczom złota możności otrzymywania, z większą dla nich korzyścią, pożyczek, tak od banku państwa, jak i od kapitalistów prywatnych, zgodnie z mem przedstawieniem, Najwyżej zatwierdzona 22-go kwietnia 1866 roku uchwała komitetu ministrów stanowi: nie zmieniając obecnych przepisów co do obrachunku z poszukiwaczami złota za składane przez nich złoto w Barnaule i Jekaterinburgu, również jak i co do wydawania awansów na złoto w proszku i ziarnkach, wprowadzić następujący system:

1) Na przypadające do wypłacenia sumy, za złoto złożone w Barnaule i Jekaterinburgu, ałtajski i uralski górnicze zarządy, po ułożeniu ustanowionego obrachunku, wydają osobne z 6-o miesięcznym terminem, imienne asygnacje do mennicy st. petersburgskiej, na otrzymanie złota w monecie półimperjałami, które to asygnacje, poszukiwacze złota, mogą, jeżeli zechcą, zastawiać i odprzedawać, na mocy prostego odstępującego, zaświadczonego przez policję, zaznaczenia właściciela, a bank państwa i jego oddziały kupować i przyjmować na zastaw; po upływie zaś 6-miesięcznego terminu, mennica st. petersburgska wypłaca bezzwłocznie przypadającą według asygnacji sumę.

2) Pożyczki na zastaw złota w proszku i ziarnkach mogą być udzielane, biletami kredytowemi, syberyjskim poszukiwaczom złota, z irkutskiego, jenisejskiego i tomskiego oddziałów banku, do wysokości 2 rsr. na zołotnik, z opłatą: *a*) od ½% i nie wyżej ¾% za każdy upłyniony lub rozpoczęty przed zwrotem pożyczki miesiąc, i *b*) kosztów dostawy złota do Barnaulu. Zwrot tych pożyczek bankowi państwa, po przemianie sumy ich na złoto według kursu przedwcześnie oznaczonego przez bank, odbywa się za pomocą osobnych, udzielanych przez ałtajski zarząd górniczy asygnacij, z 6-o miesięcznym terminem, do mennicy st. petersburgskiej. (*d. c. n.*)

Korespondencje Handlowe Dzien. Warsz

Gdańsk, 16 lutego.

Powietrze łagodne, po większej części wilgotne i mgliste.

Na targach angielskich w początku tygodnia pokup był dosć ożywiony. Towar krajowy przy miernym dowozie miał łatwy odbyt, a partje lepszej kondycji ściągały prawie na wszystkich placach 1 szyl. podwyższenia na kwarterze; ziarno zagraniczne chętnych znajdowało kupców po najwyższych cenach zeszłego tygodnia. Od środy z powodu cofnięcia się cen mąki, pokup pszenicy tak był mały, że ceny się chwiać zaczęły i tylko nominalnie bez zmiany się utrzymały. Na jęczmień notowano w niektórych sprzedażach 1 szyl. podwyższenia. Owies żądany po cenach zeszłego tygodnia.

We Francji podwyższenie prawie zupełnie ustało, a pomimo wysileń w celu zapobieżenia nowemu i pomimo zniżenia cen mąki, w Paryżu ceny pszenicy utrzymały się na wszystkich placach bez zmiany lub podniosły się o 80 cent. do 1 fr. 50 cent. na hektol. w przeciągu tygodnia. Marsylja otrzymała w tych dniach około 200,000 hektol. pszenicy, sądzono że import ten spowoduje mimowolnie zniżenie cen, lecz sprzedaż była tak szybka, że z łatwością ceny zeszłego tygodnia osiągano. Żyto bez zmiany. Jęczmień i owies trudny mają odbyt.

Na naszym placu ceny pszenicy podniosły się w poniedziałek o 5 guld. na łaszcie, lecz zaraz w następnym dniu chęć do kupna prawie zupełnie ustała, ceny się chwiały, a lubo nominalnie bez znaczniejszej zmiany do końca tygodnia się utrzymały, to przecież w ostatnich dniach szczególniej miały wybitną tendencję do cofnięcia się. Żyto mało ofiarowano, cokolwiek tańsze. Groch bez zmiany. Sprzedano w ciągu tygodnia pszenicy łasztów 600, żyta 50, jęczmienia 30, grochu 30, owsa 5. Płacono za korzec wagi polskiej: pszenicy białej fun. 237 do 247, złp. 54 gr. 20 do złp. 56 gr. 14; pszenicy szklistej fun. 241 do 249, złp. 53 gr. 24 do złp. 56 gr. 11; pszenicy pstrej fun. 237 do 245, złp. 52 gr. 5 do złp. 53 gr. 24; pszenicy ordynarnej fun. 217 do 220, złp. 42 gr. 4 do złp. 45 gr. 28; żyta korcy złp. 29 gr. 17 do złp. 32 gr. 7; jęczmienia złp. 25 gr. 3 do złp. 29 gr. 17; grochu złp. 28 gr. 21 do złp. 32 gr. 7; owsa złp. 15 gr. 7 do 17 gr. 1. Kursa zamian: Londyn 6.22½. Hamburg 151¾. Amsterdam 144. Warszawa 82¼.

Alexander Makowski i Spółka.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Koncert) p. Littolffa, fortepjanisty, o ile nam wiadomo, ma się odbyć w niedzielę, w salach redutowych.

* (Prelekcja publiczna prof. Lewestama), szesnasta z kolei, o literaturze polskiej (dokończenie o Jul. Słowackim, Z. Krasiński), odbędzie się w przyszłą niedzielę d. 24 b. m., o godz. 1 z południa, w auli szkoły głównej.

Warszawa, dnia 8 (20) Lutego.

Kalendarz

We czwartek, 21 lutego, — św. Eleonory panny. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 6; zach. o godz. 5 min. 22.

W piątek, 22 lutego, — Katedry św. Piotra w Ant. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 4; zach. o godz. 5 min. 24.

Stan pogody.

Dziś z rana zimna — 4°,3 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po po.
Barometr w milimetrach	772 9	769.8
Termometr Reaum.	— 5°1	— 0 2
Stan nieba	pogodny	pogodny

Największe zimno — 5 ,2 R. Największe ciepło + 0°,2 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 6 cali 6

Widowiska

WIELKI TEATR. — *Dziś*, opera **Il Pescatore di Palermo (Rybak z Palermo)**, przez artystów włoskich, Abonament lit. B. N. 12. — *Jutro*, komedja **Syn Giboyera**. — *Wczoraj*, dawano **Koncert** na skrzypcach pana Frieman; operę **Verbum nobile**; **Tańce Perskie**, było osób 400.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, **Ćwiartka papieru**; **Apetyt i zaloty**. — *Jutro*, 2-gi akt opery **Il Matrimonio Segretto (Małżeństwo tajemne)**; 2-gi akt opery **Le nozze di Figaro (Wesele Figara)**, przez artystów włoskich, **Tańce**; Abonament zawieszony.

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś i codziennie*, Koncert B. Bilsego. — *We środy i soboty*, koncerta symfoniczne.

Jutro. — I. Uwertura do Rosamundy, Schuberta; Najaden-kadryl, Gungla; Andante z D-dur kwartetu, Mozarta; Bürgersinn-walc Straussa: Balet z op. Prorok, Meyerbeera (1-y raz); Potopourri z op. Indra, Flotowa. — II. Uwertura z op. Euryanthe, Webera; „Idille", Hertza (1-y raz); Kawatyna z op. Cyrulik Sewilski, Rossiniego; Es gieht nur a Kaiserstadt, polka Straussa; Romans z op. Maritana, Wallacego; Uwertura z op. Marta, Flotowa. — Początek o godz. 7¼. — Cena wejścia kop. 30. — *Wczoraj*, było osób 103.

SALA HARMONJI. — *Dziś*, pierwszy **Koncert** śpiewaczki p. *Mampé Babnigg* z udziałem śpiewaczki Klary *Schumann*, fortepjanisty Oskara *Schmoll*, i wiolonczelisty Jerzego *Lüstner*. — Cena wejścia rs. 1 kop. 2½. — Zacznie się o godz. 8-ej.

W SALACH DOLINY SZWAJCARSKIEJ, gdzie w głównej sali urządzony jest ogród zimowy, daną będzie *Dziś*, dnia 8-go (20) lutego, — *trzynasta* **Reduta**. — Osoby mogą być w maskach lub bez masek. — Omnibusy kursować będą z placu Teatralnego i Krasińskiego, całą noc do Doliny i napowrót. — Z polecenia JW. Jenerała Ober-Policmajstra, osobom przybywającym na Redutę do Doliny, wydawane będą przy wejściu bilety do powrotu po 12 godzinie. — Początek o godz. 10. — Cena wejścia od osoby rs. 1.

ODEON. — *Dziś i codziennie*, wystąpienie śpiewaków francuzkich (z Doliny Szwajcarskiej). — Początek o godzinie 7-ej.

MUZEUM ANATOMICZNE i ETNOGRAFICZNE. *Codziennie*, od godziny 9 rano do 10 wieczorem, w b. hotelu wileńskim na Tłomackiem. — Cena wejścia kop. 15. — *Wczoraj*, było osób 16.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie* od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 10; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. S. latyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — Cena *codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. *Codziennie*, PANORAMA *Karola Fejta*, — zawierająca różne widoki i epizody z wojny między Austrją i Prusami.

* Przyjechali do Warszawy, jenerał-major *Siwers*, z miasta Włocławska; rzeczywisty radca stanu *Fribes*, z Zabłudowa.

Wdniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 512, wyjechało osób 358, — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 186, wyjechało osób 177; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 87, wyjechało 103; — w ogóle przyjechało osób 859, w tej liczbie z zagranicy 76; wyjechało 755, w tej liczbie za granicę 51.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 19 Lutego 1867 r., a mianowicie pod adresem: Luftman w Winnicy, Gowebowska w Witebska, Joroszewicz w Orle. Baron K lejst w Twierze, Pawłowski w Staro-konstantynowie

Dnia 7 (19) b. m. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 54, wyzdrowiało 60, umarło 4, pozostało 1820 (mężczyzn 807, kobiet 1013); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 185, kobiet 162.

* W d. 19 b. m. i roku, urodziło się *Chrześcjan*: płci męzkiej 4, żeńskiej 4, *Starozakonnych*: płci męzkiej 6, żeńskiej 7, razem 21; zawarło śluby małżeńskie par: *Chrześcjan*: 1, *Starozakonnych*: 1; umarło *Chrześcjan*: płci męzkiej 4, żeńskiej 2, *Starozakonnych*: męzkiej 3, żeńskiej 3, razem 12.

Ceny targowe
dnia 7 (19) lutego 1867 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od (rs.)	(k.)	— do (rs.)	(k.)
Pszenica Waga — —240 f.	6	60	7	35
Żyto „ — —230 f	4	50	4	87½
Jęczmień	4	20	4	65
Owies	2	70	3	—
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle	2	15	2	25

Pud siana od k. 35—40 Pud słomy od k. 20—22½.

Dowozy: Pszenicy 300; Żyta 400 Jęczmienia 200. Owsa 500 korcy.

Wiadro okowity od rs. 3 k. 51 do rs. 3 k. 62.

Garniec „ od rsr. 1 kop. 16 do rsr. 1 kop. 20

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
dnia 8 (20) Lutego 1867 r.

MONETY.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	75	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem		—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100		79	47	78	83
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		73	50	72	—
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		58	25	58	—
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.		—	—	—	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		77	25	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100		108	—	—	—
„ „ „ 1866 „ 100		106	—	105	50
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125		—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank 2000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę		72	—	71	75
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wied. po frank. 500 za sztukę		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		55	75	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100		87	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		—	—	—	—
WEXLE.					
Berlin ... 100 Tal.	2 m.	109	12½	108	90
„ ... „ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław ... „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk ... „ „	2 m	108	90	108	75
Hamburg ... 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn ... 1 Ft. St.	3 m.	7	42½	7	40
Paryż ... 300 Frank.	2 m.	89	25	89	10
Wiedeń ... 150 Zł. W. A.	2 m.	87	30	—	—
Petersburg ... 100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„ ... „ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa ... „ „	1 m.	98	50	98	—
„ ... „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych ..... rs. — k. 64 4/9
* „ „ , od Listów Likwidacyjnych. rs. — k 88 8/9

KURSA TELEGRAFICZNE.
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT.
Petersburg, dnia 7 (19) Lutego 1867 r.

	za sr.
Weksle na Londyn 3 mies	32¼ 1/8
„ Hamburg „	28¾
„ Amszterdam „	158½
„ Paryż	335
„ Berlin 15 dni za 100 R.	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	—
6-ta „ „	—
7-ma „ Rothschilda	—
1-za „ Premjowa z r. 1864	108
2-ga „ „ z r. 1866	106
5% Bilety Bankowe	78⅝
Akcje w-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	117⅛
Obligacje „ „ „ „	87¼
Akcje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej	88
6% Metaliki	92
4% „	—
Kupon z Lutego	—
„ z Sierpnia	—
Imperjały	609
Dyskonto	—

KURSA TELEGRAFICZNE
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT
z Berlina, d. 7 (19) Lutego 18667 roku.

Z PARYŻA.		
Renta 3%		69 60
Renta Włdska		53 40
Akcje Kredytu Ruchomego		495

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. *954*). *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Ponieważ podług Postanowienia Komitetu Urządzającego, zapadłego w dniu 5 (17) Stycznia r. b. na posiedzeniu 165, drzewo z przestrzeni lasów przeznaczonych na uposażenie ludności bezrolnej, ma być w części tejże ludności z wolnej ręki sprzedane, Komisja Rządowa podaje do wiadomości, że ogłoszona na dzień 9 (21) b. m. i r. w jej biurze licytacja na sprzedaż drzewa z przestrzeni lasów na pomieniony cel przeznaczonych, a mianowicie: z leśnictwa Pabijanice, ocenionego na rsr. 10,779 kop. 90, oraz z leśnictwa Kampinos, ocenionego na rsr. 43,733 kop. 74, nie będzie miała miejsca.

Warszawa dnia 7 (19) Lutego 1867 roku.

Dyrektor-Wydziału,
Rzeczywisty Radca Stanu Dąbrowski.
Naczelnik Sekcji Wojzbun.

(N. D: 944) *Ликвидацiонная Коммисiя Царства Польскаго.*

Сигизмундъ Крисинскiй, довѣ ъ до свѣдѣнiя Ликвидацiонной Коммисiи, что находившiеся у него 7 шт. ликвидацiонныхъ листовъ а именно: 500 р. достоинства 1 шт., за N. 3774 книги В, листъ 70,250 руб. достоинства 2 шт. за N. 6213 и 6214 книга Ж, листъ 9 и 100 р. достоинства 4 шт. съ N. 36,023 по N. 36,026 включительно книга Е листъ 91, случайны утеряны имъ, а потому листи эти должны считаться спорными.

Очемъ Ликвидацiонная Коммисiя объявляетъ для всѣобщаго свѣденiя.

Варшава дня 3 (15) Февраля 1867 г.

N. D. *908*). *Magistrat Miasta Kazimierza.*

Magistrat miasta Kazimierza Lubelskjego, podaje do powszechnej wiadomości osób interesowanych, iż w kasie ekonomicznej miasta Kazimierza, znajdują się sumy w depozycie do wypłaty właścicielom lub ich sukcesorom:

1. Kaucja Beczkowicza, złożona do dzierżawy polowania na lata 1853/55, w sumie kop. 80.
2. Kaucja Joska Goldwaser, do dzierżawy miar i wag na lata 1859/61, w sumie rsr. 1 kop. 28.
3. Resztę czynszu. ze spichrza po Benjaminie Finkie z lat 1850/51, w sumie kop. 6.
4. Resztę kaucji Ludwika Kosickiego, b. burmistrza miasta Kazimierza, oraz oszczędzonej pensji i procentu od kaucji, należy się rsr. 187 kop. 96.

Wymienione osoby lub ich sukcesorowie, zgłoszą się do magistratu tutejszego, z dowodami legitymacyjnemi dla odebrania powyższych sum, które w każdym czasie wypłacone być mogą, a najdalej do dnia 18 (30) Sierpnia r. b. po upływie bowiem tego czasu, to jest miesięcy siedmiu od daty dzisiejszej, fundusze te odpisane zostaną na oszczędność, do których nikt prawa mieć nie może.

Kazimierz dnia 1 (13) Lutego 1867 roku.

Burmistrz Donei.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 233) Po Mik[illegible] Nieczaj, w dniu 7 (19) Marca 1863 r. w mi[illegible] Krasnymstawie zmarłym, pozostał się spad[illegible]kujący, złożony z sumy rsr. 75 kop. 47 w Ba[illegible] Polskim deponowanej.

Niżej podpisany Obrońca Prokuratorji w Lublinie, wzywa niniejszem strony do powyższego spadku interesowane, aby w ciągu sześciu miesięcy od daty ogłosznia pierwszych obwieszczeń, zgłosiły się do Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Lublinie, deklaracją przyjęcia rzeczonego spadku złożyły i prawa swoje spadkowe udowodniły, po upływie bowiem powyższego czasu, na podstawie art. 811, 768, 769 i 770 K. C., oraz postanowienia Rady Administracyjnej, z dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r. wniesione będzie przed Trybunał żądanie, o wprowadzenie skarbu królestwa w posiadanie rzeczonego spadku.

Lublin dnia 17 (29) Września 1866 roku.

A Garszyński Obr. Pr.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(*N. D. 637*). *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 16 (28) Lutego r. b. od godziny 12 w południe, odbywać się będzie w sali posiedzeń Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu publiczna licytacja na sprzedaż nieruchomości, poprzednio do b. Klasztoru XX. Dominikanów w Warszawie należącej, położonej przy ulicy Rynek Nowego-Miasta pod Nr. 313.

Licytacja będzie głośna i rozpocznie się od sumy rs. 20,948, wyraźnie rubli srebrem dwadzieścia tysięcy dziewięćset czterdzieści ośm. Wolno jednak niestawającym składać na ręce Dyrektora Kancelarji Komisji Skarbu, w dniu do licytacji oznaczonym, do godziny dwunastej w południe, deklaracje opieczętowane, na papierze stemplowym ceny kop. 75 podług poniższego wzoru, wyraźnie bez skrobań i przekreśleń napisane, których otworzenie nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć, lub do podanej deklaracji dołączyć dowód na wniesione do Kasy Głównej Warszawskiej, lub Kasy Gubernjalnej Warszawskiej albo Banku Polskiego vadium rs. 2,095, wyraźnie rubli srebrem dwa tysiące dziewięćdziesiąt pięć, które złożyć może gotowizną, albo listami likwidacyjnemi, lub innemi papierami publicznemi Cesarstwa lub Królestwa albo też Listami Zastawnemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, podług nominalnej ich wartości, przy dołączeniu zarazem kuponów bieżących od papierów procentowych.

Wypłata sumy szacunkowej za powyższą nieruchomość, rozłożoną będzie w sposób następujący:

a) Jedną trzecią część szacunku do licytacji oznaczonego czyli kwotę rs. 6,982 kop. $66^2/_3$ a w zaokrągleniu rs. 6,983, wyraźnie rubli srebrem sześć tysięcy dziewięćset ośmdziesiąt trzy, nabywca w ciągu najdalej dni 30 od daty zawiadomienia go o zatwierdzeniu licytacji, wniesie do Kasy Głównej Warszawskiej, gotowizną lub listami likwidacyjnemi albo innemi papierami publicznemi podług kursu Giełdy Warszawskiej.

b) Dwie trzecie części zaś pozostałe sumy do licytacji oznaczonej, wraz z przewyżką na licytacji postąpioną, obowiązany będzie nabywca jednocześnie z uregulowaniem na swe imie hypoteki nabytej nieruchomości, zabezpieczyć w dziale IV, wykazu hypotecznego, w pierwszem miejscu przed wszystkiemi innemi wierzytelnościami i od długu tego, aż do czasu zupełnego spłacenia onego, opłacać corocznie do Kasy Skarbowej 5% tytułem procentu, oraz 2% na umorzenie kapitału, pod skutkami egzekucji Administracyjnej.

Nabywca obejmie nieruchomość od dnia 19 Marca (1 Kwietnia) r. b. i od tej daty wszelkie z niej dochody, oraz podatki i ciężary do niego należeć będą.

Szczegółowe warunki sprzedaży powyższej nieruchomości, przejrzane być mogą każdodziennie, oprócz świąt w godzinach służbowych, w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w Wydziale Dóbr i Lasów Rządowych; o stanie zaś tejże nieruchomości przekonać się mogą na miejscu.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu odbyć się mającej w d. 16 (28) Lutego r. b. publicznej licytacji na sprzedaż nieruchomości poprzednio do b. Klasztoru XX. Dominikanów w Warszawie należącej, przy ulicy Rynek Nowego-Miasta pod Nr. 313 położonej, składam niniejszą deklarację, że za tęż nieruchomość postępuję rs. (wypisać liczbami) wyraźnie (wypisać sumę literami), poddając się wszelkim warunkom do tej sprzedaży przez Skarb przepisanym. Kwit Kasy (wypisać nazwanie Kasy) na złożone vadium w kwocie rs. (wypisać liczbą i literami) załączam.

(Pisałem dnia (wypisać dzień miesiąc i rok).
(tu podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Mieszkam (wskazać miejsce zamieszkania).

Warszawa d. 14 (26) Stycznia 1867 r.

Z upow. Dyrektora Głównego,
p. Vice-Dyrektora Wydziału,
[illegible]ktor Kancelarji, Rogalewicz.
(3) Naczelnik Sekcji, Sławiński.

(N. D. 808). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 23 Lutego (7 Marca) r. b. o godzinie 12-ej w południe w sali posiedzeń biura Magistratu odbędzie się licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na sprzedaż placu miejskiego w Warszawie pod Nr. 2564*b*. przy ulicy Boleść położego dotykającego brzegu Wisły w bardzo korzystnem miejscu dla handlujących towarami wodą spławianemi lub też dla przedsiębiercy na zakład fabryczny przemysłowy i t. p., potrzebujący korzystać z nadbrzeża wiślauego, które ma brzegi ustalone a nadto plac ten jako zajmujący powierzchni stóp kwadratowych rosyjskich 31570,61 czyli łokci kwadratowych polskich 8,840, a długości frontu od ulicy Boleść stóp rosyjskich 499,85 czyli łokci $264^1/_2$ z wszelką dogodnością dla nabywającego, może być podzielony na kilka posesji.

Licytacja rozpocznie się od sumy na rub. sr. 6,630 wyraźnie na rubli srebrem sześć tysięcy sześćset trzydzieści, licząc łokieć kwadratowy po kop. 75 w warunkach do sprzedaży zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe kupno mogą złożyć w czasie i miejscu wyż oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę z której $^1/_3$ część szacunku wymagalną jest zaraz po zalicytowaniu, pozostałe zaś $^2/_3$ części w półrocznych ratach w ciągu lat dziesięcu z procentem 5% rocznie liczonym spłaconą być winna.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 663 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa, d. 27 Stycz. (8 Lutego) 1867 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major,
Witkowski.
2 Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzor do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą ktorej obowiązuję się nabyć plac pod Nr. 2564*b*. w Warszawie przy ulicy Boleść położony zajmujący powierzchni stóp kwad. rosyjskich 31570,61 czyli łokci kwadratowych polskich 8,840 ofiarując za takowy rs. NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości r. 663 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N. miesiąca N. roku 186

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

(N. D. *931*). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Do czasu wprowadzenia w wykonanie Ukazu Najwyższego z daty 7 (19) Czerwca r. z, uchylającego z dniem 3 (15) Września r. z. między innemi opłatę konsumcyjną, od mięsa, pobieraną na rzecz Skarbu i miasta, szlachtuzy publiczne w mieście Warszawie i przedmieściu Pradze pozostawały pod zarządem Skarbu i kosztem jego były utrzymywane, a to w celu dokładnego kontrolowania opłaty konsumcyjnej.

Od powyższej daty to jest od dnia 3 (15) Września 1866 r. z decyzji władzy wyższej, uznającej zasadę, że dla porządku w mieście i dla względów sanitarnych szlachtunek bydła w mieście Warszawie winien być dokonywany w szlachtuzach publicznych, Warszawskie i Pragski szlachtuzy, oddane zostały do użytkowania zarządowi miasta, z dozwoleniem pobierania na koszta utrzymania tych zakładów, opłat szczegółowych od każdej sztuki bydła znacznie od dawniejszych zmniejszonych i to nie od wagi, ale od sztuki, a to aż do czasu uregulowania tej kwestji, oddzielnem postanowieniem Rządu.

Obecnie Rada Administracyjna Królestwa decyzją na posiedzeniu swem z dnia 3 (15) Stycznia r. b. zapadłą, między innemi postanowiła.

Ustanowiony czasowie przez Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i uskuteczniający się od dnia 3 (15) Września r. z. pobór opłat na rzecz Kasy miasta Warszawy za szlachtowanie bydła wszelkiego rodzaju w pomienionych szlachtuzach publicznych miejskich utrzymać do końca 1868 roku w tej samej stopie jaka była dotąd praktykowaną a mianowicie:

a) Od sztuki wołu lub krowy po rub. sr. 1 kop. 50.
b) Od wieprza lub świni po kop. 75.
c) Od cielęcia po kop. 30.
d) Od barana, owcy lub kozy po kop. 25.

z tem, że szlachtunek wszelkiego rodzaju bydła, w Warszawie i na Pradze winien być dokonywanym jedynie w szlachtuzach miejskich, a to pod karą za przekroczenie tego przepisu w podwójnej wysokości ustanowionej na rzecz miasta opłaty, której połowa przeznaczoną zostaje dla wykrywających nadużycie ze strony szlachtujących, jako należna dla nich część delatorska, oraz pod karą konfiskaty zaszlachtowanej sztuki albo zapłacenie w gotowiźnie wartości takiej sztuki z przeznaczeniem z konfiskowanych sztuk bydła lub ściągniętych pieniędzy na rzecz zakładów dobroczynnych.

Obwieszczając o takowem postanowieniu Rządu i podając do wiadomości publicznej, że jednocześnie wydane zostały rozporządzenia, mające na celu rozciągnięcie jak najściślejszej kontroli, ażeby żaden z mieszkańców nie ważył się szlachtować bydła w mieście, w innych miejscowościach jak tylko w szlachtuzach miejskich, pod obawą zapowiedzianej wyżej odpowiedzialności, Magistrat informuje zarazem, że przepis ten nie ścieśnia bynajmniej mieszkańców ani przemysłowców w możności szlachtowania bydła w szlachtuzach za obrębem miasta znajdujących się i przywożenia z tamtąd mięsa do miasta, czyli to dla rozprzedaży takowego czyli też na własny użytek, a to bez żadnej na rzecz Kasy Miejskiej od wprowadzonego mięsa opłaty.

Warszawa d. 6 (18) Lutego 1867 roku.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Luceński.

(N. D. *682*) *Magistrat Miasta Warszawy*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 16 (28) Lutego r. b. o godzinie 11 z rana w sali posiedzeń biura Magistratu odbędzie się licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na sprzedaż części placu w Warszawie pod Nr. 2273*d*. przy ulicy Nizkiej położonego, obejmującego powierzchni łokci kwad. $4,688^3/_4$ wraz z zabudowaniami i parkanem na nim znajdującym się od rs. 3,740 wyraźnie rubli srebrem trzy tysiące siedmset czterdzieści w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe kupno mogą złożyć w czasie i miejscu wyż oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 373 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa, d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1867 r

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major,
Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której obowiąznję się nabyć część placu w Warszawie pod Nr. 2273*d* przy ulicy Nizkiej położonego, obejmującego powierzchni łokci kwadr. $4,688^3/_4$ wraz z zabudowaniami i parkanem na nim znajdującemsię i ofiaruję za takową rs. NN., (wypisać liteirami) poddając się wszelkim obowiązkom - zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie ekonomicznej Miasta Warszawy vadium w ilości rs. 373 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N. miesiąca N. roku 186 . . .

3 (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

(*N. D. 683*). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w d. 16 (28) Lutego r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń biura Magistratu odbędzie się licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na 6-cioletnie wydzierżawienie części placu Nr. 2273*b*. w Warszawie przy ulicy Nizkiej położonego lit. A B. C. F. na placu sytuowanym zakreślonego zajmującego powierzchni łokci kwad. $6075^1/_4$ wraz z okalającym go parkanem drewnianym mającym długości łok. bieżących 2367/8 licząc termin rozpoczęcia dzierżawy od daty zatwierdzenia protokulu licytacyjnego od sumy rs. 122 wyraźnie sto dwadzieścia dwa rocznej dzierżawy w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyż oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta M. opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą wysokość zadeklarowanej sumy dzierżawnej rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 12 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa, d. 23 Stycz. (4 Lutego) 1867 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major,
Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d. . . podaję niniejszą deklarację mocą której obowiązuję się za-

pzierżawić na lat 6 część placu Nr. 2273b. w Warszawie przy ulicy Nizkiej położonego lit. A. B. C. F. na planie sytuacyjnym zakreślonego zajmującego powierzchni łok. kwadr. 6,075¼ wraz z okalającym go parkanem drewnianym mającym długości łości bieżących 2307/8, licząc termin rozpoczęcia dzierżawy od daty zatwierdzenia protokulu licytacyjnego i deklaruję za takową dzierżawę płacić rocznie rs. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie ekonomicznei M. Warszawy vadium w ilości rs. 12 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam. Stałe moje zamieszkaniz jest w N. pisałem d. N. miesiąca N. roku 186 . .

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

(N. D. 658). *Administracja Księztwa Łowickiego.*

Ponieważ Maülich Funkel, utrzymawszy się jako plus licytant przy kupnie na sprzedaż wystawionych poniżej wyszczególnionych kolonji w majętności Sielce pod Warszawą, nieuczynił zadość warunkom licytacyjnym pod jakiemi sprzedaż takowych nastąpiła, przeto Administracja Księztwa na zasadzie reskryptu J. W Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Skarbu z dnia 13 (25) Września r. z. Nr. 2,612, podaje do powszechnej wiadomości, iż w kancelarji Wójta Gminy Czerniaków we wsi Czerniakowie, na koszt i risico wymienionego zawodzącego nabywcy, odbędzie się powtórnie w dniu 1 (13) Marca roku bieżącego o godzinie 12 w południe głośna in plus licytacja na sprzedaż tychże kolonji.

Co do kolonji Nr. 2 przy drodze książęcej egzystującej, mórg 26 prętów 220, od kwoty rs. 5,975 kop. 70.

Co do kolonij przy drodze Czerniakowskiej:

Nr. 2 m. 2, rs. 119 k. 25.
Nr. 3 m. 2, rs. 119 k. 25.
Nr. 4 m. 2, rs. 119 k. 25.
Nr. 5 m. 2, rs. 119 k. 25.
Nr. 6 m 2, rs. 119 k. 25.
Nr. 7 m. 2, rs. 119 k. 25.
Nr. 8 m. 2, rs. 119 k. 25.
Nr. 9 m. 2, rs. 119 k. 25.
Nr. 10 m. 1 pr. 270, rs. 115 k. 95.

Każdy ubiegający się o kupno którejkolwiek bądź z kolonji, obowiązany jest złożyć do rąk kierującego licytacją tytułem vadium w gotowiźnie. papierami kredytowemi Cesarstwa lub Królestwa wedle ustanowionego ich kursu sumę wyrównywającą $1/_{10}$ części całkowitego szacunku tej z kolonji, o której kupno konkuruje.

Warunki licytacyjne zachowują się też same, które służyły przy pierwotnem wystawieniu na sprzedaż tychże kolonij i przejrzane być mogą każdodziennie z wyłączeniem świąt i dni galowych dworskich w kancelarji Wójta Gminy Czerniaków.

Łyszkowice d. 19 (31) Stycznia 1867 r.

p. o. Aadministratora Księz Łowickiego, Wojciechowski

(3) Sekretarz, Dzierżanowski.

(N. D. *911*). *Naczelnik Powiatu Łowickiego.*

Na podstawie reskryptu Rządu Gubernjalnego Warszawskiego z d. 24 Stycznia (4 Lutego) r. b. Nr. 282, podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 6 (18) Marca r. b. o godzinie jedenastej z rana w biurze tutejszego Powiatu, odbywać się będzie przez opieczętowane deklaracje, in minus licytacja na entrepryzę przerestaurowania domu emerytów w mieście Łowiczu, tudzież wybudowania przy onym zabudowań ekonomicznych, oraz oparkanienia i wybrukowania dziedzińca. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,423 k. 85¾ wyraźniej rubli srebrem trzy tysiące czterysta dwadzieścia trzy kopiejek ośmdziesiąt pięć i trzy czwarte, anszlagiem przez Komisję Spraw Wewnętrznych i Duchownych zatwierdzonym objętej.

Każdy zatem chcąc licytować, złożyć winien na ręce Naczelnika Powiatu Łowickiego lub jego zastępcę najpóźniej w dniu i o godzinie do licytacji oznaczonej dobrze opieczętowaną lakiem deklaracją napisaną na stemplu za kopiejek 15 wyraźnie i czytelnie, bez poprawek lub skrobań podług wzoru tu domieszczonego, do której winien być dołączony kwit którejkolwiek z Kas Skarbowych Miejskich lub Banku, na złożone w niej vadium $1/_{10}$ części sumy do licytacji podanej wyrównywające, które to vadium nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz powrócone zostanie, utrzymującego się zaś zatrzymane będzie na pewność dotrzymania warunków licytacyjnych. Nadto każden przystępujący do licytacji dołączyć winien świadectwo kwalifikacyjne właściwej władzy policyjnej wykazujące wiek jego, miejsce stałego zamieszkania, konduitę i szczegółowo określoną zamożność deklaranta.

Ostrzega się, że deklaracje nie mające dołączonysh kwitów vadjalnych i świadectw kwalifikacyjnych, alko też pisane nie czytelnie lub skrobane, za nieważne poczytanemi zostaną.

O innych warunkach dowiedzieć się można każdego dnia wyjąwszy świąt, w biurze Naczelnika Powiatu w godzinach służbowych.

Łowicz d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1867 r.

Asesor Kolegjalny, Gorbaczew-

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Łowickiego z d. 30 Stycznia (11 Lutego) r. b. składam niniejszą deklarację, iż obowiązuję się wziąść w entreprzyzę roboty około przerestaurowania domu emerytów w mieście Łowiczu, wystawienie właściwych zabudowań ekonomicznych, oparkanienie i wybrukowanie dziedzińca, za sumę rs. NN. (tu wypisać sumę litorami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym, a jakie dobrze mi są znane.

Kwit Kasy N. na złożone vadium w sumie rs. 342 kop. 40, tudzież świadectwo kwalifikacyjne dołączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem w N dnia i miesiąca N. roku N.

(tu podpisać imie i tazwisko, oraz miejsce zamieszkania).

Na kopercie oprócz adresu domieszczone winny być wyrazy: Deklaracja na przedsiebierstwo robót około przerestaurowania domu emerytów w mieście Łowiczu."

(N. D. 912). *Naczelnik Powiatu Sochaczewskiego.*

Ponieważ dwa pierwsze termina spełzły bez skutku, przeto podaje do publicznej wiadomości, że w biurze Powiatu Sochaczewskiego w M. Sochaczewie, odbędą się w trzecim terminie minus licytacje, przez opieczętowane deklaracje, na d. 1 (13) Marca r. b. a mianowicie:

a) O godzinie 11-ej z rana na budowę nowego drewnianego szlachtuza w M. Sochaczewie poczynając od sumy anszlagowej rub. sr. 1,227 k. 57.

b) W tymże dniu o godzinie 2-ej po południu na reperację jatek rzeźniczo-piekarskich w temże mieście od sumy anszlagowej rs. 980 kop. 25.

Każdy zatem chęć licytowania mający, złożyć winien na ręce Naczelnika Powiatu najpóźniej do godziny jak wyżej oznaczono deklaracje opieczętowaną na stemplu ceny kop. 15 napisaną wyraźnie i czytelnie bez poprawek lub skrobań podług wzoru poniżej domieszczonego.

Do deklaracji tej dołączonym być winien kwit kasy Skarbowej lub miejskiej na złożone w niej vadium $1/_5$ części sumy anszlagowej.

Nadto każdy przystępujący do licytacji, dołączyć ma świadectwo kwalifikacyjne właściwej władzy, co do zamożności.

Warunki szczegółowe do licytacji oraz kosztorysy, każdodziennie prócz świąt w biurze Powiatu Sochaczewskiego przejrzane być mogą.

Sochaczew d. 28 Stycz. (9 Lutego) 1867 r.

Kapitan, Pletz.

1 Referent, A. Baranowski.

Wzór do Deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Sochaczewskiego z d 28 Stycznia (9 Lutego) r. b. Nr. 478, przy dołączeniu świadectwa tymże ogłoszeniem wymaganego i kwitu na vadium w sumie rs. N. w kasie N. złożone, podaje niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się podjąć przodsiębierstwa (wypisać stosownie do licytacji): a) lub b) za sumę rs. N. (wypisać sumę literami) poddając się warunkom licytacyjnym, które dobrze mi są znane.

Stale moje zamieszkanie w N. pisałem w N. dnia N. 1867 r.

Tu podpisać wyraźnie imie i nazwisko.

Na kopercie oprócz adresu domieścić należy wyrazy „deklaracja na przedsiebierstwo N. w mieście N.

Deklaracje nieczytelnie lub nie podług wzoru napisane, świadectwem kwalifikacyjnym albo kwitem na złożone vadium nieopatrzone, za nieważne poczytane będą.

(N. D. *816*). *Naczelnik Powiatu Sochaczewskiego.*

Podaję do powszechnej wiadomości, że na zasadzie rozporządzenia Rządu Gubernjalnego Warszawskiego, dnia 10 (22) Stycznia r. b. Nr. 13, odbędzie się w biurze Naczelnika Powiatu Sochaczewskiego, w dniu 22 Lutego (6 Marca) 1867 r. o godzinie 1 z południa, głośna in plus licytacja, na dwuletnie wydzierżawienie od 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. do 1 (13) Lipca 1869 r. majątku po duchownego dawniej do probostwa i na folwarku Krzyżyk należącego, a obecnie na zasadzie Najwyższego Ukazu dnia 14 (26) Grudnia 1865 roku, w zawiadywanie skarbu przeszłego.

Rozległość grunktu przy probostwie i na folwarku Krzyżyk zwanym, wynosi w ogóle mórg 265 prętów 39.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 824, dotychczas przez dzierżawcę opłacanej, w ścisłem zastosowaniu się do warunków licytacyjnych, gotowych zawsze do przejrzenia, w Kancelarji Zarządu Powiatowego w Sochaczewie.

Do dzierżawy tej, każdy mający chęć przystąpić, winien złożyć na posiedzeniu licytacyjnem wadjum w gotowiźnie wyrównywające półrocznej dzierżawie, to jest rsr 412, które nieutrzymującemu się, zaraz wydanem zostanie, utrzymującego się zaś wadjum, po dokompletowaniu go, zatrzymanem będzie na pewność dotrzymania warunków licytacyjnych.

Oprócz tego, utrzymujący się przy dzierżawie, winien złożyć w gotowiźnie kwotę rsr. 15 na koszta ogłoszenia licytacji.

Sochaczew d. 26 Stycz. (7 Lutego) 1867 r.

Kapitan Pleter.

(N. D. 913) *Naczelnik Powiatu Pinczowskiego.*

Ponieważ ogłoszona w dwóch terminach licytacja na podjęcie się entrepryzy wystawienia nowej murowanej łaźni i koszerni w mieście Działoszycach, dla braku konkurentów spełzła bez skutku, przeto podaje do wiadomości że w biurze moim w trzecim terminie dnia 8 (20) Marca r. b. odbędzie się in minus przez opieczętowane deklaracje licytacja od sumy anszlagowej rs. 4,999 kop. 82¾ na podjęcie się powyż rzeczonej entrepryzy. Do deklaracji dołączony być winien kwit na złożone w jednej z kas skarbowych albo miejskich vadium 1/10 części sumy rs. 500, które odstępującemu od licytacji powrócone zostanie, utrzymujący się zaś przy licytacji bedzie w obowiązku skompletować kaucją do 1/5 części sumy z licytacji wynikłej. Deklaracje napisane być winny podług przepisanego wzoru.

Warunki licytacyjne jako też wykaz kosztów codziennie w godzinach biurowych wyjąwszy świąt przejrzane być mogą.

Pińczów d. 1 (13) Lutego 1867 r.

(N. D. *842*) *Magistrat Miasta Łowicza.*

Nusyn-Ajzyk Rothsztain kupiec zbożowy, w mieście Łowiczu stale zamieszkały i księgą ludności objęty, zamierza przenieść się na stałe mieszkanie do miasta Torunia w Królestwie Pruskim położonego, o czem zawiadamiając interesowane osoby, jeżeli kto ma do niego jaką pretensję, iżby te w ciągu tygodni trzech od daty ogłoszenia, magistratowi objawił, bo po upływie tego terminu, do pozyskania paszportu emigracyjnego, władzy wyższej przedstawiony zostanie.

Łowicz dnia 1 (13) Lutego 1867 roku.

Prezydent Herman.

(N. D. *796*). *Magistrat Miasta Gubernjalnego Płocka.*

Zawiadamia publiczność, że z mocy rozporządzenia Rządu Gubernjalnego z dnia 7 (19) Grudnia 1866 r.

Nr. 23335/7455 w biurze Magistratu tutejszego w d. 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. o godzinie 10 z rana, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na wydzierżawienie trzechletnie lokalów w domach własnością Skarbu będących, a pod Nr. 58/9, 66, 66½ i 72 w mieście tutejszem położonych, a to pod warunkami jakie każdodziennie w godzinach biurowych w miejscowym Magistracie do przejrzenia żądającym okazane być mogą.

Płock d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1867 r

Prezydent, Ptaszyński.

(N. D. 934) *Magistrat Miasta Chełma.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 6 (18) Marca r. b. o godzinie 3 po południu w biurze Magistratu miasta Chełma odbywać się będzie od sumy anszlagowej rsr. 3,186 kop. 77½ głośna licytacja na podjęcie się entrepryzy reperacji dwóch bożnic żydowskich, reperacji sklepów w mniejszej bożnicy, wystawienia przy tychże zabudowań gospodarskich i ogrodzenia w tutejszem mieście.

Główniejsze warunki są:

a. Przy licytacji ten się utrzyma, kto za najniższą sumę od anszlagowej roboty wykonać się zobowiąże.

b. Przystępujący do licytacji, obowiązany jest złożyć w gotowiznie lub listach zastawnych vadium rsr. 318 kop. 67 wynoszące.

Inne warunki licytacyjne wolne są do przejrzenia w biurze tutejszego Magistratu w godzinach biurowych.

Chełm d. 2 (14) Lutego 1867 r.

(N. D. *909*). *Urząd Leśny Janów.*

Podaje do powszechnej wiadomości iż w d. 8 (20) Marca r. b. od godziny 10 z rana w biurze Urzędu Leśnego Janów w Wólce Dobryńskiej odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa wyciąć się mającego na przestrzeni Obrębu Berczowka w Straży Terespol. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 993 kop. 90.

O innych warunkach do licytacji dowiedzieć się można każdodziennie prócz świąt w Kancelarji Urzędu Leśnego Janów od godziny 9ej z rana do 4ej z południa.

Wólka Dobryńska d. 18 (30) Stycznia 1866/7 r.

Nadleśniczy, Zaremba.

(N. D. *922*). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Heleny Kozubowskiej panny doletniej z własnych funduszów utrzymującej się w Warszawie pod Nr. 2240 lit. *b* zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Andrzeja Wolf Obrońcy przy Radzie Stanu w Warszawie pod Nr. 658 zamieszkałego obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 300, rsr. 1050, rs. 75 kop. 90, rs. 100, rs. 250 i rs. 1480 czyli razem rs. 3,255 kop. 90 z procentem 5% respective od każdej sumy przynależnym w chwili zapłaty kapitalu obliczyć się mianym, oraz rs. 75 z procentem od daty nakazu i kosztami od Władysława Więckowskiego Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie jako pełnomocnika Sądowego zaginionego Władysława Kozubowskiego decyzją Trybunału tutejszego w d. 4 (16) Czerwca 1866 r. mianowanego w Warszawie pod Nr. 490/1 zamieszkałego, protokułem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 7 (19) Września 1866 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Solec pod Nr. 2909*a*, na gruncie dziedzicznym w gminie Magistratu miasta Warszawy w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym IX w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III położona, prawem własności do zaginionego Władysława Kozubowskiego należąca w dzierżawnem posiadaniu Józefy i Alberta małżonków Hermann stosownie do kontraktu prywatnego w dniu 3 (15) Lutego r. b. co do zabudowań od 1 Kwietnia 1866 r. do tegoż dnia 1867 r. zaś ogród tylko od 1 Listopada r. b. za cenę ogólnie umowioną rsr. 120 zostająca poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci 13860 zawierająca.

Na gruncie powyższej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Buda z drzewa w ogrodzie deskami krytu z rurą żelazną, przy zabudowaniu tem jest chlewek z drzewa deskami kryty.
2. Komórka z drzewa deskami kryta.
3. Mury nowe z cegły palonej na wapno na parter wyprowadzone z piwnicą, w murach tych urządzona jest czasowo komórka z desek.
4. Parkany z drzewa.
5. Ogród warzywny.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Andrzeja Wolf Obrońcy przy Radzie Stanu w Warszawie pod Nr. 658 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Aleksandra Nagler urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III w Warszawie pod Nr. 495 urzędującemu na ręce własne.

Obydwum d. 14 (26) Września 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 17 (29) Września 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Dlugiej pod N. 549 o godzinie 10 z rana d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Andrzej Wolf Obrońca przy Radzie Stanu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 29 Wrześ. (11 Paźdz.) 1866 r.

R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 29 Wrześ. (11 Paźdz.) 1866 r.

R. D. Zgórski.

Następnie po trzykrotnem ogłoszeniu zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbytem zostało w dniu 17 (29) Stycznia 1867 r. przygotowawcze przysądzenie nieruchomości, która w terminie tym przysądzoną została Andrzejowi Wolf, Obrońcy przy Radzie Stanu za rsr. 3,000, poczem Trybunał Cywilny termin do ostatecznego przysądzenia, na dzień 6 (18) Marca 1867 r. wyznaczył.

Licytacja w terminie tym, zacznie się od dwóch trzecich szacunku przez biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 28 Stycz. (9 Lutego) 1867 r.

Radca Dworu Zgórski.

(*N. D. 946*). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Eleonory z Walusińskich Kazimierza Spleszyńskiego urzędnika żony w asystencji męża działającej, tudzież Ludwika Walusińskiego obywatela, głównego opiekuna nieletniego Ludwika Walusińskiego w małżeństwie z niegdy Eleonorą z Münheusaugów Walusińską spłodzonego, czyli sukcesorów po tejże Walusińskiej w Pradze przy Warszawie pod Nr. 175 mieszkających a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Piwońskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1776 lit. *a* zamieszkałego obrane mających w poszukiwaniu sumy rs. 16,500 z procentem 5% od d. 1 Stycznia 1866 r. i kosztów od Szachny Rejch właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr-

1096 przy ulicy Twardej położonej tamże zamieszkałego protokułem Michała Wacława Markiewicza Komornika przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w w dniu 26 Października (7 Listopada) 1866 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ.

w Warszawie przy ulicy Twardej pod Nr. 1096 na gruncie emfiteutycznym z którego czynsz rocznie po rs. 4 kop. 53 pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III w cyrkule policyjnym i administracyjnym VIII w gminie tychże cyrkułów i Magistratu miasta Warszawy położona prawem własności do egzekwowanego dłużnika Szachny Rejch należąca i w posiadaniu dzierżawnem Arona Izaaka Prywer na rok jeden poczynając od dnia 1 Stycznia 1866 roku do tegoż dnia i miesiąca 1867 roku za cenę rsr. 3,600 stosownie do aktu urzędowego w księdze wieczystej w dniu 24 Października (8 Listopada 1865 roku przez Rejenta Józefa Zbikowskiego w Warszawie sporządzonego zostająca poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 1108$2^1/_2$ gruntu mająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv z cegły palonej, na wapno murowana o dwóch piętrach i parterze blachą kryta sześć kominów murowanych mająca.
2. Oficyna murowana parterowa dachówką holenderką kryta, komin murowany mająca.
3. Komórka z łat deskami kryta.
4. Kuczka z drzewa z dachem blaszanym ruchomym.
5. Studnia balami cemrowana i temiż kryta z kulką żelazną.
6. Komórki murowane w części blachą a w części dachówką kryte.
7. Oficyna masiv z cegły palonej na wapno murowana o parterze i pierwszem piętrze blachą kryta o ośmiu kominach większych i jednym mniejszym murowanych.
8. Komórka z desek i starych drzwi zbita, deskami kryta.
9. Kuczka z bali w słupy blachą kryta.
10 Budka z desek temiż kryta.
11. Kloaka z drzewa dachówką kryta.
12. Komórki z desek i łat takiemiż kryte.
13. Komórka z desek temiż kryta.
14. Komórki murowane pod pół dachem słomą krytym nowe.
15. Podwórze jedno całe brukowane kamieniem polnym drugie zaś w części, w którym znajduje się jedno drzewo dzikie i parkany oddzielające parkany sąsiednie.

W nieruchomości tej jest 32 lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Piwońskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1776*a* zamieszkałego zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Jaśnie Wielmożnemu Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Mikołaja Pisarskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom d. 28 Października (9 Listopada) 1866 r.

Wniesiono do Księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 31 Października (12 Listopada) 1866 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N. 549 o godzinie 10 z rana d. 3 (15) Stycznia 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Piwoński Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 11 (23) Listopada 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 11 (23) Listopada 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem daty 31 Stycznia (12 Lutego) r. b., termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości powołanej na d. 24 Lutego (8 Marca) r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył w którym to terminie licytacja zacznie się od sumy rs. 40,000 jaką popierający sprzedaż postępuje, w ostatecznem zaś od $^2/_3$ części wartości przez biegłych wynaleźć się mianej,

Warszawa d. 6 (18) Lutego 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

(N D. 945)

Na mocy uchwały rady familijnej w interesie nieletniego Józefa Niezgodzkiego, pod powagą Sądu Pokoju Okręgu Radziejowskiego, 10 (22) Czerwca 1866 r. wydanej, decyzją Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, z dnia 10 (22) Września t. r. zatwierdzonej, oraz na żądanie Andrzeja Niezgodzkiego obywatela, w mieście okręgowem Radziejowie mieszkającego, ojca i głównego opiekuna wspomnionego nieletniego, sprzedaną będzie w drodze publicznej licytacji przed W-ym Umienieckim Sędzią Delegowanym Trybunału, w miejscu posiedzeń tegoż Trybunału w Wydziale I w Warszawie, przy ulicy Długiej pod Nr. 549.

NIERUCHOMOŚĆ,

w mieście Okręgowem Radziejowie Nr. 26, wedle wykazu hipotecznego, nieletniego Niezgodzkiego własna, którą składa dom frontowy w rynku o parterze, częścią z cegły palonej, częścią z surówki, dachówką kryty, drwalnia, stajnia, wszystko w złym stanie, oraz plac pod zabudowaniem i podwórzem, długi łokci warszawskich 95, szeroki łokci 20, nieruchomość ta, oszacowaną jest przez biegłego przysięgłego na rsr. 460 i taksa drugą decyzją Trybunału, z dnia 10 (22) Grudnia 1866 r. zatwierdzona.

Zbiór objaśnień warunki i taksę w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału I tudzież u podpisanego Adwokata sprzedaż popierającego, w Warszawie przy ulicy Ś-to Jerskiej Nr. 1776*a* zamieszkałego, przejrzeć można.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków w dniu 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. W-y Umieniecki Sędzia Delegowany, termin do drugiej publikacji a zarazem przysądzenia przygotowawczego, oznaczył na dzień 17 (29) Marca t. r. godzinę wpół do dziesiątej z rana, w którym licytacja rozpocznie się od wartości taksą wykrytej czyli sumy rsr. 460.

Warszawa dnia 4 (16) Lutego 1867 roku.
J. Piwoński Adwakat.

(N. D. 949) W dniu 10 (22) Lutego 1867 r. o godzinie 9 z rana, w Warszawie na placu głównym targowym Muranów zwanym, prawnie zajęte ruchomości, a mianowicie: kanapa, fotele, krzesła, stół jesionowe, lustro, świecznik, rądle i t. p., przez publibzną licytację sprzedanemi zostaną.

Jan Orłowski Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(*N. D. 406*). *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału II.*

Zapozywa Rucińskiego b Wójta gminy Wielgolas i w tejże Okręgu Stanisławowskim zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby dla złożenia tłomaczenia w swej sprawie, stawił się w Sądzie tutejszym w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia.

Warszawa d. 12 (24) Stycznia 1867 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

(N. D. *407*). *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału II.*

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające ażeby na Karola Pinko blacharza poddanego Pruskiego, ostatecznie w Warszawie pod Nr. 2732 zamieszkałege, obecnie z pobytu niewiadomego, baczną uwagę zwracały, i wrazie ujęcia go najbiiższemu Sądowi dostawić poleciły.

Warszawa d. 9 (21) Stycznia 1867 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

(*N. D. 935*) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału II.*

Zapozywa niniejszem Karola Karge, lat 40 liczącego, poddanego Pruskiego, oststecznie w gminie Nieporęt zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, iżby w ciągu dni 30, własnym swoim interesie do Sądu tutejszego przybył, gdyż po upływie wyż zakreślonego terminu, podług przepisów prawa, postąpionem z nim zostanie.

Warszawa d. 1 (13) Lutego 1867 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

(N. D. *785*) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Radomskiego.*

Zapozywa byłego Wójta gminy Krasna Leśnicwskiego, aby najdalej w dniach 30, w sprawie własnej do Sądu Poprawczego Radomskiego zgłosił się, lub o teraźniejszem swem zamieszaniu doniósł, w przeciwnym bowiem razie wedle prawa postąpionem będzie.

Radom d. 27 Stycznia (8 Lutego) 1897 r.
Sędzia Prezydujący, Kosterski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 919)

ZAWIADOMIENIE

od Zarządu Żeglugi Parowej.

W myśl art. 11 Kontraktu Spółki Żeglugi Parowej na rzekach Królestwa Polskiego z dnia 1 Lutego 1861 roku, w dniu 18 (30) Marca b. r. o godzinie 4 po południu, w biurze Zarządu Żeglugi Parowej przy ulicy Solec pod Nr. 2948 w zabudowaniach Fabryki Machin Żeglugi Parowej egzystującem; odczytane będzie ogólne sprawozdanie z czynności tejże spółki za rok 1865 i 1866, do uczestniczenia któremu, Zarząd Żeglugi Parowej zaprasza niniejszem Akcjonarjuszów tejże Spółki.

Życzący sobie uczestniczyć na tem posiedzeniu, raczą w przeciągu czasu od daty niniejszego ogłoszenia do dnia 8 (20) Marca b. r. złożyć w biurze Żeglugi Parowej posiadane przez siebie akcje, od godziny 10 z rana do 3 po południu (wyjąwszy dni świąteczne) które to akcje przyjnowane będą za kwitami sznurowemi, mającemi posłużyć za dowód nabytego prawa do uczestniczenia na posiedzeniu.

Warszawa d. 8 (20) Lutego 1867 r.
Pełnomocnik Spółki Żeglugi Parowej,
(1834) A. Barciński.

OSTRZEŻENIA.

(N. D. 916)

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 4895 zamieszkały, w imieniu Józefy Nowodworskiej wdowy, w Warszawie pod Nr. 2680 zamieszkałej działający, w zastosowaniu się do reskryptu Komisji Rządowej Sprawiedliwości, z dnia 15 Lipca 1826 r. Nr. 7917, ogłasza, że Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem w dniu 9 (21) Lutego 1866 r. wydanym, upoważnił do wydania obwieszczeń celem podniesienia kaucji za niegdy Stanisławem Nowodworskim b. Rejentem Okręgu Czerskiego w depozycie Banku Polskiego w sumie rsr. 450, przez tegoż Stanisława Nowodworskiego złożonej.

Wzywa zatem podpisany strony interesowane, któreby mogły rościć pretensje do niegdy Stanistawa Nowodworskiego z tytułu jego urzędowania, aby w przeciągu trzech miesięcy od daty tego obwieszczenia zgłosiły się z dowodami, to jest wyrokiem pretensją zarządzającym, lub też z pozwem o tęż pretensją wydanym, gdyż po upływie trzech miesiący i w razie niezałożenia przez nikogo opozycji S-wie Stanisława Nowodworskiego, wystąpią przed Trybunał o upoważnienie do podniesienia kaucji za tymże Stanisławem Nowodworskim wystawionej i podniesienie to dopełnią.

Jędrzejewicz Adwokat.

(N. D. 974)

Do dzisiejszego Numeru Dziennika, dla prenumeratorów na prowincję dołącza się:

DONIESIENIE

DOMU

Handlowo-Expedycyjno-Komissowego

POD FIRMĄ

D. MALINIAK

W WARSZAWIE.

w Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.— Za pozwoleniem Cenzury.